

MUZIEK

RECENSIE • HANS KEUZERS

Concert: Suburbs en Tuesday Child. Gezien: 7/3, LVC, Leiden.

Lange tijd stond de term Britpop garant voor een bijna magische klank in de popwereld. Langzamerhand lijkt de stroom bandjes met echte potentie uit het Verenigd Koninkrijk een beetje op te drogen. The Suburbs en Tuesday Child, de Haagse package deal zaterdag in het LVC, probeerden de Britpop weer een beetje nieuw leven in te blazen.

Grote Prijswinnaar Suburbs grossiert in lekker pakkende catchy popminiaturtjes. 'Dancing in the air' is zo'n liedje met gelikt refreintje. De heerlijke tweede stem van bassist en componist Arie Paans geeft de band, gekoppeld aan een lek-

kere ongecompliceerde uitstraling, nou juist de meerwaarde in het popspectrum. Een gebrek aan dynamiek breekt Suburbs wel een beetje op. Veel van het album 'New Buildings' is behoorlijk volgeplamuurd. Dankbare uitzondering is het ingetogen, dynamische 'Reason'.

Wat de Suburbs met een stel hapklare popbrokken en een lekkere uitstraling wel hadden, miste de tweede band van de avond Tuesday Child. Zanger Maurice Bom ontbreekt het niet alleen aan de nodige uitstraling, maar draait veel van zijn eigen nummers ook nog eens de nek om met zijn vlakke stem. Een beetje retrorock is natuurlijk niet weg, maar de band rommelt in een flink aantal nummers wel al te opzichtig in de Beatleshoek. Het gebrek aan 'eigen smool' zal Tuesday Child, vrees ik, in de toekomst opbreken.

'Parkpop is een erkenning'

redactie: YVO JOUVENAAR
bij tips: (070) 319 06 25

Het hoge woord is eruit. Naast de voor de hand liggende ster Anouk mag nog een Haagse band op Parkpop optreden. Deze maandag kregen de Suburbs het nieuws dat zij de opening mogen verzorgen van het grootste gratis openluchtfestival van Europa en gisteren gaf Stichting Promotie Den Haag de officiële bevestiging. Na een wekenlange lobby bij de organisatie van Parkpop kregen de Grote Prijs-winnaars van afgelopen jaar het voor elkaar dat één van hun dromen werkelijkheid werd: een optreden in Den Haag voor een potentieel publiek van driehonderdduizend man.

Nieuwe single

„Helemaal totaal uit ons dak”, vat drummer Eric Agterdenbosch het gevoel van de band samen. „Dit is iets waar we een jaar geleden nog niet van durfden te dromen. We wisten natuurlijk wel dat Cees (Hoogerheide, producer van de Suburbs; red.) aan het lobbyen was, maar ja, dat probeer je van te zetten. Ik heb nu echt wel dat we een kans heb-

FOTO ROBERT VAN STUYVENBERG

De Suburbs kunnen nog steeds niet helemaal geloven dat ze dit jaar op Parkpop mogen spelen.

ben gekregen en dat we het ook waar kunnen maken”. De band is van plan optimaal gebruik te maken van de aandacht die Parkpop zal opleveren. Drie weken voor het optreden komt hun nieuwe single uit, hoewel op dit moment nog niet bekend is welke dat zal worden. Het nummer 'The Man' van hun tweede cd 'New Buildings' is in elk geval een goede kandidaat, aangezien deze in de landelijke muziekers flink is geprezen. „Er moet

nog besloten worden” laat Jennifer Vrolijk, manager van Suburbs, weten. „Dat hangt af van wat er uit het overleg tussen ons, de platenmaatschappij en de pluggers komt”. De bandleden zijn ondertussen niet van plan om speciale voorbereidingen te gaan treffen voor hun optredens op Parkpop én de Koninginnenach volgende week. „We oefenen altijd twee keer per week”, aldus Agterdenbosch. „Dat deden we al voordat we de Grote Prijs won-

nen. Dat is onze voorbereiding. Zorgen dat je elke week iets beter bent dan de week daarvoor is het belangrijkste”. De vier Suburbs laten de hele Parkpop-hype echter niet naar hun hoofd stijgen, zoals het nuchtere Scheveningers betaamt. Agterdenbosch: „Het is erkenning, als je op Parkpop mag staan ben je goed. Maar we moeten ons nog bewijzen. Je moet er nuchter over blijven, anders maak je brokken”.

Suburbs

Land of the Lunatics

Land Of The Lunatics is een van de mooiste en meest ondergewaardeerde gitaarpopalbums van het afgelopen jaar van Nederlandse bodem. Op deze CD laat de band horen, na de release van het vorige album *New Buildings* niet stilgezeten te hebben. De

karakteristieke, veelal meerstemmige zang van Johan ter Schegget en bassist Arie Spaans zorgt voor kippenvel tijdens het beluisteren van prachtige pareltjes als *Citylights*, *Temporary* en *Galaxies*. Terwijl stevige songs als *Rollercoaster* en *Timemachine* er juist weer voor zorgen dat de vaart erin blijft en *Land of the Lunatics* dus geen zwakke momenten kent. Het melodieuze gitaarspel van Erik van Espelo en nieuw bandlid Erik Schurman (ex-Tuesday Child) is een lust voor het oor. Verplichte kost!

SUBURBS

LAND OF THE LUNATICS (RED BULLET)

Suburbs, voormalig winnaar van de Grote Prijs van Nederland, is dat nu een bijzondere band? Nou nee. Gewoon een liedjesband. Met gewone gitaarsongs, in alle soorten en maten. *Land Of The Lunatic*, de derde plaat van de Hagenaars bewijst niettemin dat gewoon ook heel bijzonder kan zijn. Want, God O God, wat zijn die composities van bassist Arie Spaans soms aanstekelijk (het toepasselijk getitelde *Rollercoaster*), bloedstollend mooi (de verstilde pianoballade *Temporary*) of meeslepend (de dramatische rocker *Cry*). Ook zijn beschouwende teksten brengen het alledaagse regelmatig tot volle bloei. Gelukkig houden zijn inmiddels met Erik Schurman (van wijlen Tuesday Child) versterkte kompanen gelijke tred. Fraaie (samen)zang en puntig gitaarwerk worden ingebet in schilderachtige arrangementen, terwijl *White Fat Creature* een onvermoede experimenteerdrijf blootlegt. In het titel- en sleutelnummer *Land Of The Lunatics* krijgen ze bovendien vocale ondersteuning van de Rotterdamse rapper E-Life. Natuurlijk, sprak hij relativerend, deze opvolger van het lovend ontvangen *New Buildings* kent ook z'n mindere broeders. Kwaliteit houdt evenwel gemakkelijk de overhand. Laten we 't dus even kernachtig stellen: Suburbs, bijzondere band. HELMUT BOEIEN

MUZIEKKRANT OOR
SEPT '99

Nieuwe Suburbs, een onverwacht juweeltje

Land of the lunatics

SCHIEVENINGEN - Soms, heel soms kom je van die juweeltjes tegen. Meestal gebeurt dat onverwacht, zoals bijvoorbeeld op een dicht- en muziekfestival als Crossing Border, dat onlangs werd gehouden. Verleden jaar stonden de Suburbs ook op dit onvolprezen festival. Dit jaar niet, terwijl rond dezelfde tijd wel de nieuwe cd van de Suburbs werd gepresenteerd. En dat is dus zo'n onverwacht juweeltje: Land of the lunatics. Het is daarbij een cd met een boodschap, een aanklacht tegen de snelheid van de maatschappij en het meer, meer en nog meer.

Land of the lunatics is een cd geworden waarop stevige rock, zoals de single 'Tinemachine', wordt afgewisseld met prachtige ballads als 'What is the meaning of love' en 'Temporary'. Het is aantekelijke en swingende rock die de Suburbs brengen die daarbij zeer on-Nederlands klinkt. En dat is dus als compliment bedoeld.

door Jos Haas

Ondanks de stevige gitaren wordt de melodie eigenlijk nooit vergeeten. En dat geldt zeker voor de zeer fraaie ballads die op de cd staan. Vooral in deze mooie meeslepende songs denk je een vleugje Beatles te herkennen. Terwijl je in de meer rockende nummers de invloeden van Bowie, U2 en zo soms nog een spatie van Pete Townsend denkt te horen. Ook dringt zich hier en daar een (sterke) gedachte aan Split Enz en zelfs The Cure op. Maar al luisterende denk je dan: dit is niet eerlijk, want wat ik hoor zijn gewoon de Suburbs. Niets meer en niets minder.

Emotie

Vergelijken is des Nederlander. Maar in het geval van deze cd gaat dat niet meer op. Invloeden zijn er zeker in terug te vinden, als je er naar op zoek gaat. Dat is enkel niet nodig, want de Suburbs hebben op deze cd het eigen geluid nog meer gestalte gegeven dan op hun eerste lp New Buildings. Vooral de melodielijnen in de nummers zijn goed en fraai uitgewerkt, terwijl de Suburbs overduidelijk een echte gitaarband zijn gebleven. Johan ter Schegget zijn soms rauwe stem heeft daarbij, ten opzichte van New

Buildings, aan kracht en vooral emotie gewonnen. Samen met de vaak zware, stevige gitaarpartijen en stampende ritmesectie levert dit een eigen en swingend specifiek Suburbs-geluid op.

Oude man

Land of the Lunatics is een concept-cd. Teksten en muziek van op elkaar volgende nummers grijpen dus qua inhoud op elkaar in. De Suburbs zijn er desondanks in geslaagd om een gevarieerde cd af te leveren. Muzikaal valt er heel wat te genieten. In het nummer 'Galaxies' komen bijvoorbeeld zomaar ineens Zuid-Amerikaanse

ritmes en instrumenten te voorschijn die op een prachtige manier zijn geïntegreerd in een westers omhulsel. 'TV & the radio' lijkt een heel fijn en prettig nummer qua muziek, maar die biedt eigenlijk een bijna cynische ondersteuning aan de tekst. In dit nummer wordt verteld van een oude man die werkelijkheid en tv-beelden door elkaar aan het halen is. "He thinks the world is burning down tonight, he saw it on a tv-show. How are they supposed to know?" Arie Spaans, verantwoordelijk voor teksten en muziek, zegt dat deze oude man echt bestaat en hem de inspiratie voor dit nummer heeft gegeven.

In de Scheveningsche Courant van volgende week volgt nog een groot interview met Arie Spaans en zanger Johan ter Schegget over wat de Suburbs beweegt en hun ambitie.

Tinemachine

Land of the lunatics laat een band horen die in de afgelopen twee jaar enorm is gegroeid. Hopelijk zijn ze echter nog niet volwassen geworden, zodat er in de toekomst nog veel meer bijzonders van de Suburbs zal gaan uitkomen. Voorlopig kunnen Scheveningse 'Suburbans' deze cd met vijf gulden korting aanschaffen bij Gevee in de IJadhuistat, 't is maar dat je het weet! De single 'Tinemachine' is de tip van TV-West voor de komende weken. De videoclip die daarbij is te zien, is door de leden van de groep zelf met handycams in één dag opgenomen. Wie denkt in de clip iets van The Blair White Project te herkennen heeft gelijk. Die film is gebruikt als voorbeeld omdat die volgens Spaans goed aansluit bij de idee achter Land of the Lunatics. "En de clip moest heel snel worden gemaakt voor een very low low budget", zegt hij lachend.

Land of the Lunatics van de Suburbs, een aanrader

DE SCHEVENINGSCHE COURANT
OCTOBER 1999

Geen dierentuin, wel gezellige beestenbende in het Zuiderpark

Suburbs en Anouk stelen de show op grootste gratis festival van Europa

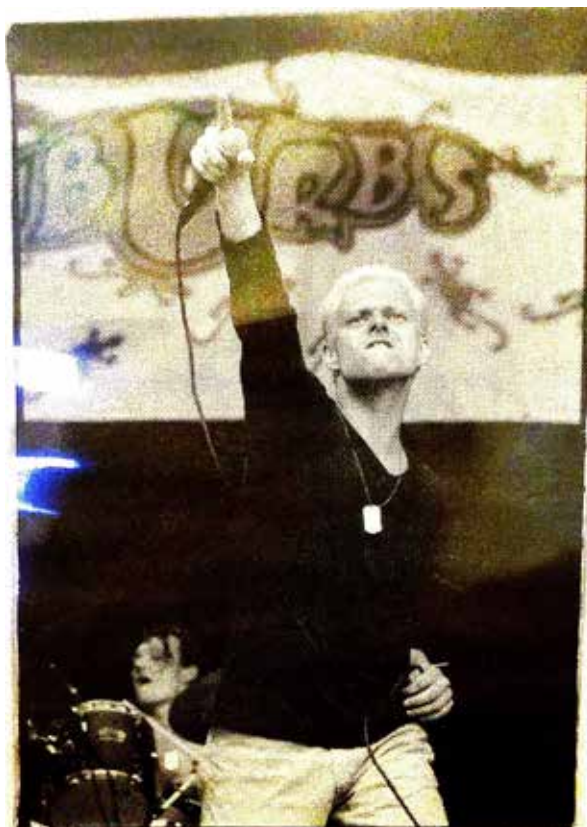
(Den Haag) Vanaf het krieken van de dag was het huilen met de pet op, het weer van zondag 28 juni. Het kan bijna geen toeval zijn dat toen het festival van start ging, met op podium 1 een optreden van Suburbs, de zon doorbrak. Voor de achttiende maal werd-ie gehouden, het inmiddels tot grootste gratis festival van Europa uitgegroeide Parkpop. Dit jaar was op papier de line-up niet helemaal je dat vonden de heren critici, maar de dag na het festival werd deze editie van Parkpop in bijna alle kranten beschreven als een der avontuurlijkst geprogrammeerde afleveringen.

Suburbs had de kick-off, zoals reeds gezegd. Het klinkt misschien als een cliché of als bandverheerlijking, maar wederom slaagde de groep erin een optreden neer te zetten dat beter was dan de voorgaanden. Met rasse schreden stevent de groep op algehele erkenning af. Ze verdient het al jaren, maar nu is er echt alle reden toe. De set die de Scheveningers op het publiek loslieten, bestond uit songs van de cd *New Buildings* en enkele nieuwe, zoals *The Year 2000*, over het milleniumprobleem bij computers, en de nieuwe (single-)uitvoering van *Doremi*. Van de eerste noot van *I wonder* tot de laatste klanken van *Forever (reprise)* klonk de band fris, spontaan, loepzuiver en lekker op dreef. Grote Klasse!

BWS

Rockexplosies

haagsche Ondanks al haar uitgelaten rockexplosies werd Parkpop 18 niet door Anouk alleen gedragen. Het muzikale gehalte was zelfs zo groot, dat alleen de fans een antwoord weten op de vraag wie er gisteren uitsprong. Zeker is dat de organisatie volgend jaar een harde dobber zal hebben aan het muzikaal overtreffen van deze editie. Al direct aan het begin van het zonovergoten festival - geen druppel viel - imponeerden Matchbox 20 en Suburbs. Vooral de

Suburbs op Parkpop

RTV

HE WITKRANT 12-08-1999

FOTO ROBERT VAN STUYVENBERG

'De nummers staan nu veel meer in dienst van de melodie'.

'Land of the lunatics' heeft een verhaal

niet honderd procent tegen, dat is in de teksten duidelijk te horen. Maar het is wel iets dat overal om me heen zie en waar veel mensen moeite mee hebben.

Het feit dat 'Land of the lunatics' een concept-album is geworden, is niet het enige dat veel fans zal verrassen. Niet alleen zijn de grootste opgezette gitaarrocknummers dit keer in de minderheid ten opzichte van meer melodieuze liedjes, maar het vijftal heeft samen met producer Han Nuyten ook flink geëxperimenteerd met andere muzieksoorten.

Zo is het nummer 'White fat creatures' een onvervalste drum 'n' bass-rock crossover en is rapper E-Life te gast op het titelnummer.

"Hij was tegelijkertijd met ons in de

studio aanwezig om een project te doen met de Postmen", aldus Erik Schuurman. "Eerlijk gezegd wist ik niet eens wie hij was, maar we hadden al snel goed contact. Hij heeft toen naar het nummer geluisterd, ter plekke een rap geschreven en in vijf minuten opgenomen. En zo is het op de plaat terecht gekomen".

Het is een nieuwe Suburbs op 'Land of the lunatics'. Toch is de groep niet bang om fans teveel te verrassen. Schuurman: "Ik denk wel dat veel mensen iets zullen hebben van: he, is dat die heftige rockgroep? Het is veel meer een lusterplaat geworden, hoewel er wel een paar potentiële radiohits op staan".

"Elk nummer heeft een andere vibe. Maar toch, als je goed luistert hoor je

dat al het materiaal wel echt Suburbs is. We klinken alleen iets anders. Niet meer rechttoe rechtaan rock 'n' roll, de bezetting bij de nummers staat nu veel meer in dienst van de melodie".

"En dat betekent meer ruimte, meer soorten instrumenten. Als ik kijk naar het resultaat, dan ben ik meer tevreden dan ik ooit eerder met een plaat ben geweest".

Ter gelegenheid van het uitkomen van 'Land of the lunatics' treedt de groep donderdag 26 augustus op in de etalage van platenzaak Plato in de Schoolstraat.

Daar zal de cd dan ook verkrijgbaar zijn, met korting voor de eerste driehonderd kopers.

pn 99
KC

Suburbs breidt uit

Suburbs in
nieuwe
bezetting met
'vijfde
groepslid' Erik
Schuurman
(derde van
links)

FOTO ROBERT VAN STUYVERBERG

DOOR TYO JOUYENHAAR

Twee jaar geleden bracht de Scheveningse groep Suburbs haar tweede album 'New buildings' uit, de opvolger van de demo-ed 'Disturbed' uit 1995. Gesteund door zijn triomftijdens de Grote Prijs van Nederland eerder in 1997 werd 'New buildings' goed ontvangen door de vaderlandse muziekpers en haalde platenmaatschappij Red Bull twee singles van de plaat. 'Dancing in the air' ging, zeker voor een daarvoor geheel onbekende groep, een respectabel aantal keer over de toonbank. De tweede single, een geheel eigen versie van het nummer 'Do re mi' uit de film 'The sound of music', werd minder goed ontvangen en ondanks de uitstekende podiumreputatie is het viertal - bestaande uit Arie Spaans, Johan Ter Schegget, Erik van Espelo en Eriq Agterdenbosch - in 1998 toch niet doorgestoten tot landelijke bekendheid. Maar, het komende jaar zou wel eens een heel spannend jaar voor Suburbs kunnen worden. Nu a en

de voorbereidingen voor het cruciale derde album al in volle gang, er is ook een vijfde lid tot de groep toegetreden. Het is Erik Schuurman, de voormalige gitarist van Tuesday Child. Hij is nu officieel de tweede gitarist binnen Suburbs.

Rivaliteit

Het is des te verrassender dat Schuurman werd uitgekozen omdat er nog niet zo lang geleden sprake leek te zijn van grote rivaliteit tussen Suburbs en Tuesday Child - op dat moment de twee bekendste opkomende gitaargroepen van Den Haag. "Die rivaliteit werd vooral door anderen gemaakt", aldus Arie Spaans. "Wij hebben nooit problemen met elkaar gehad, zeker niet met Erik. Sterker nog, we hebben hem al eerder benaderd om met ons te werken aan 'New buildings', maar op dat moment had hij het te druk met Tuesday Child. Toen we hem deze keer vroegen zei hij 'ja'". Hoewel Suburbs vorig jaar spontaan met toetsenist Fly 't Hart optrad en ook Hallo Ven-

ray-gitarist Toon Moerland vaak bij de groep te gast was, is de groep in de kern altijd een viemans formatie geweest. De stap om een vijfde lid toe te voegen, is dan ook niet zomaar gezet. "We moesten natuurlijk enorm aan elkaar wennen", vertelt Spaans. "Voordat we iets besloten, hebben we eerst een aantal keren in de oefenruimte samen gespeeld en dat klikte enorm, zowel persoonlijk als muzikaal. Het was echt knallen, we werden als groep omhoog getild. Toen hadden we alle vier zoiets van 'dan moet het maar gewoon'".

Bang

Ook voor de nieuwste 'Erik' binnen de groep was het even wennen. "Ze zijn natuurlijk al zo lang met z'n vieren. Ik was bang dat ik ergens tussen zou komen. Maar gelukkig zijn ze allemaal heel open minded en kan alles. Dat heeft mij over de streep getrokken, want toen ze me een maand geleden voor het eerst bemanden, was ik eigenlijk niet blij dat ik niet meer in een popgroep zat. Maar ja, als het alle-

maal zo lekker gaat...". De eerste weken zal Schuurman nog niet optreden met de groep. Totdat al het materiaal is ingestudeerd, zal zijn invloed zich vooral beperken tot het opnemen van nieuwe nummers en het kijken naar de mogelijkheden om elektronische samples in de muziek te verwerken.

Verhuizen

Schuurman: "Ik beschik zelf over flink wat opnameapparatuur, dus dat verhuizen we naar de oefenruimte om aan een demo voor het volgende album te werken. En ik ben er achter gekomen dat mijn interesse voor elektronische muziek wordt gedeeld door Eriq (Agterdenbosch). Dus wij gaan samen kijken op wat voor manier we dat soort moderne invloeden in de muziek kunnen verwerken". "De aanwezigheid van Erik zal absoluut het geluid van de groep veranderen", roept Spaans. "Maar dat zien we alle vijf als een uitdaging. Je moet als popgroep jezelf constant ontwikkelen en dit is een stap in die richting".

'EEN HIT IS WELKOM, MAAR NIET TEN KOSTE VAN ALLES.'

Den Haag heeft een reputatie hoog te houden op het gebied van prachtige popbands. De nieuwe lichting toppers uit de residentie bestaat uit Billy the Kid, Kane en Anouk. En ineens was daar *Land of the Lunatics*, de nieuwe CD van de Suburbs.

Een album dat een dikke punt op de l van de Nederlandse popmuziek zet.

Arie Spaans is bassist, componist en tekstschrijver van de Suburbs en drukt als zodanig een grote stempel op de kwaliteit van de band, die in 1994 werd opgericht.

Met de gitaar in de hand en neuriënd op de fiets legt hij de basis voor de songs. 'Mijn inspiratie haal ik uit bands als de Kicks, de Beatles, Joy Division en David Bowie, om maar wat te noemen,' zegt Arie.

fan van Bach

Als hij niet componeert, luistert Arie veel naar Bach. 'In zijn tijd was Bach ook een rockartiest,' weet hij. 'De rode draad door alle muziek - en dus ook klassieke - is de melodie.'

Op *Land of the Lunatics* heb ik met name aan die melodie extra aandacht besteed. Meer dan bij ons debuut *New Buildings* eigenlijk. Dat heeft mede te maken met de komst van gitarist Erik Schurman, die mij met een frisse blik, van nieuwe ideeën voorzag.'

Alle nummers op het nieuwe album liggen goed in het gehoor en hebben, zoals dat heet, hitpotentie. Maar tot op heden is het scoren van een hit niet gelukt. 'Dat heeft me in het begin nogal gefrustreerd,' zegt Arie. 'Maar omdat frustratie een slechte basis is voor het schrijven van liedjes, heb ik het van me afgezet. Natuurlijk is een hit meer dan welkom, maar niet ten koste van alles.'

Een van de potentiele hits op *Land of the Lunatics* is het wonderlijke *Temporary*, waarvan Arie zegt:

'We denken erover om nu *Timemachine* en de titeltrack, dit nummer op single uit te brengen.' Het nummer is opgedragen aan Danny Spaans. 'Danny, de neef van Arie, overleed op 19-jarige leeftijd aan de gevolgen van een auto-ongeluk. 'Die jongen maakte zijn eerste ritje na het behalen van zijn rijbewijs en dat ongeluk heeft mijn visie op de wereld voorgoed veranderd.'

teksten met inhoud

Die visie komt tot uiting in de teksten op de nieuwe CD.

In ieder nummer tekent Arie zijn kijk op de huidige maatschappij op, waarin het zoveel mogelijk consumeren de boventoon voert. 'Begrijp me niet verkeerd, ik veroordeel niemand. Ik constateer slechts,' laat Arie weten.

'Ik zie het leven als die ene zin in het nummer *Temporary*:

'Today is the first day of the rest of my life'. Over hun eerstvolgende doel zijn de mannen eensluidend. 'We willen zo snel mogelijk onafhankelijk worden. Op dit moment hebben we allemaal nog een baan naast de Suburbs. Op de dag dat we die kunnen opzeggen, ben ik een tevreden mens.'

Free jan '00
uitgave van Free Record

Crossing Border, ooit begonnen
als een **intiem**
festival voor
gesproken woord
en muziek,
is na zes afleveringen
uitgegroeid tot een van de
belangrijkste evenementen op
de muziekkalender met een
geleidelijk afnemende rol voor
het gesproken gedeelte.

Bert van de Kamp - fotografie Peter Pakvis

VRIJDAG 16 OKTOBER Het festival gaat met GROF GESCHUT van start. De groep valt op door de pittige zangeres Leonie, maar wijkt met haar nieuw school Nederpop weinig af van de lijn Vals Licht, Van Dik Hout. SUBURBS, uitgebreid met een toetsenist, maakt een krachtiger indruk dan voorheen. Een nieuw liedje (over het jaar 2000) doet het goed, maar toch zou de groep eens wat eigenzinniger met het begrip pop om moeten gaan. Wat je mist is een oerkreet.

Suburbs Alles in dienst van het liedje

Twee jaar na het winnen van de Grote Prijs van Nederland is de Scheveningse band Suburbs een van de meest spelende bands van Nederland. 'Wij zijn nog steeds de uitzondering op de regel dat je van Grote Prijs winnaars nooit meer wat hoort.' Vorige maand verscheen de nieuwe Suburbs cd *Land Of The Lunatics*.
[tekst: Gerard van den IJssel]

Dat we zovaak optreden komt vooral doordat we zo'n goede manager hebben', zegt zanger/gitarist Arie Spaans. 'Zij belt het hele land af en houdt mensen aan hun beloften.' Live zijn de Suburbs een uiterst energieke band waarin Arie Spaans en Johan ter Schegget beurtelings de vocalen voor hun rekening nemen. Spaans schrijft alle nummers. 'We proberen in de oefenruimte uit wie het beste een lied kan zingen. Sommige nummers schrijf ik speciaal voor Johan. Hij is een betere rock-'n-roll zanger dan ik. De gevoelige nummers doe ik beter.' Opvallend aan de nieuwe cd is dat het verschil tussen de twee zangers kleiner lijkt te zijn geworden. 'Johan is iets breekbaarder, meer ingetogen gaan zingen. Het hoeft niet meer zo hard mogelijk. Er mag best gevoel inzitten.'

Bij het selecteren van nummers voor het nieuwe album kon de band kiezen uit veel liedjes. 'We hebben in de afgelopen twee jaar zo'n vijftig liedjes geschreven. Uiteindelijk is in overleg met producer Han Nuyten en platenmaatschappij Red Bullet bepaald welke op cd kwamen.' Het eindresultaat is verrassend. Niet eerder experimenteerde de band met drumloops en samples. 'Dit is het eerste album waarop we niet alle nummers met de volledige band spelen. We hebben nu per lied gekeken wat nodig was. Op de vorige cd *New Building* gingen we nog uit van de standaard rockband met gitaar, drums, bas en zang. Nu stond alles in dienst van het liedje.' Deze nieuwe benadering levert op het titelnummer nog de meest verrassende twintig seconden op. Want opeens is daar rapper E-Life te horen. 'Hij was toevallig in dezelfde studio bezig. Hij was erg onder de indruk van onze muziek en bood aan iets te doen. Dat is

een rap geworden die in één keer op de band is gezet. Het past goed bij de sfeer van het nummer. Lekker *lunatic*, verrassend gek. Twee jaar geleden zouden we dat niet gedaan hebben. Toen waren we nog op zoek naar een bepaalde sound voor alle nummers. Dat wilden we deze keer juist los laten.'

FRET okt/NOV '99

Suburbs presenteert 'The Sound of the Sea' op Scholtenpop

Op zaterdag 3 augustus staat de bekende Scheveningse band Suburbs voor de twaalfde keer op Scholtenpop. Tijdens dit optreden lanceert de sterke formatie gelijk hun nieuwste album 'The Sound of the Sea', een eerbetoon aan hun roots. Suburbs won de Grote Prijs van Nederland in 1997 en is onder andere verantwoordelijk voor het hitsucces van DI-RECT met het nummer Rollercoaster. De roemruchte band bestaat in 2019 alweer 25 jaar.

Na vele samenstellingen sinds de oprichting in 1994 bestaat Suburbs nu uit twee oprichters, Arie Spaans en Eric Agterdenbosch. Wilco Spaans en Jack de Graaf zijn respectievelijk tien en vijf jaar geleden bij de band gekomen. "Wij wilden een punkrockachtige band worden in traditionele bezetting", begint frontman Arie Spaans. "We speelden overal en toen de band (met zanger Johan ter Schegget) aan wedstrijden deelnam, en won, hadden we niet echt door dat we een goede band waren. Opens stonden we in de finale van de Grote Prijs van Nederland. Maar daarvoor had Willem van Kooten van Bullet Sound Studio al een oogje op ons, wat resulteerde in een platencontract."

Het winnen van De Grote Prijs opende vele deuren. Drummer Eric Agterdenbosch hierover: "Het heeft ons heel veel optredens en shows op festivals opgeleverd. Parkpop was 'huge'. We speelden door het hele land, vaak waar Anouk ook speelde, die kwamen we overal tegen." Arie: "Tijdens die topjaren '97-'99 brachten wij drie platen uit, hadden wij honderden optredens, maar verkregen wij ook veel airplay via de radio. Onze single Forever was zelfs een hitje."

De chemie van Suburbs

De bandleden kennen elkaar al meer dan 35 jaar, waarin zij, ook in de tijd vóór Suburbs, vaak samspeelden. Wilco: "Je weet elkaar sneller te vinden in de muziek. Daarbij komt dat de maatschappij vluchtiger is geworden. Het gebeurt vaak dat bandjes snel uit elkaar gaan en dat de muzikanten weer op zoek gaan naar wat anders, terwijl een goed bandje met een muzikale klik goud waard is. Daarom moet je zorgen dat je bij elkaar blijft." Eric vult aan: "Een band is een soort gezin. En alles wat in een gezin gebeurt maken wij ook mee. Er kunnen woorden vallen maar de liefde overheerst altijd. Bij ons gaat dat zonder dwang en druk. Wij zijn hierdoor een betere band geworden."

Volgens Arie is er een aantal ingrediënten waarom Suburbs nog steeds doorgaat. "Wij delen een lange historie, we zijn vrienden die in de jaren '80 begonnen vanuit jongerensociëteit 'Go-On' naast de Prielkerk in Duindorp. Het album 'Playing with old Toys' (maart 2019), met vijf van onze oudste songs, bezegelt die lange muzikale vriendschap. Ook de onderlinge chemie is belangrijk. Naast veel optreden en goede muziek maken, moet het goed voelen en gezellig zijn. Dan kan je er mee doorgaan en omgaan met tegenslagen. Toen zanger Johan ter Schegget de band verliet, zaten we met onze handen in het haar. Er was geen duidelijk doel meer. Sinds Jack vijf jaar geleden aansloot, klopt het plaatje echter weer helemaal. Zo'n 25 jaar geleden wilden wij met Suburbs de wereld veroveren. Nu willen we vooral goede muziek maken en een toffe tijd hebben met elkaar. Hiervoor nemen wij de tijd in onze eigen oefenruimte op Scheveningen. Alles wat daarbij komt is mooi meegenomen. En natuurlijk zien wij graag dat mensen onze nieuwe plaat horen. Live, via internet op een ouderwetse CD of door onze videoclips. Ook willen wij terug naar Liverpool voor een tour, waar wij elf jaar geleden ook geweest zijn."

The Sound of the Sea

The Sound of the Sea is het zesde album van Suburbs, waarvan er drie tussen 1995 en 2000 zijn uitgebracht. Vooral voor dit nieuwe album heeft de band ruim de tijd genomen. Eric: "In de begintijd werd de druk opgevoerd door de Platenmaatschappij. Binnen korte tijd moest een plaat klaar zijn, opgenomen en afgemixt. De nieuwe aanpak in meerdere sessies past ons beter. We brengen pas muziek uit als wij vinden dat de plaat helemaal af, klaar en top is." Arie: "Wilde je vroeger op de radio, dan moest je gewoon op tijd zijn. The Sound of the Sea is eigenlijk de eerste plaat waar wij als band 100 procent achter staan, hoewel het album New Buildings (1997), geproduceerd door Shell Schellekens, ook goed was." Eric gaat verder: "Dit zijn de volwassen Suburbs. Qua ontwikkeling wilden wij altijd hier naartoe. Dit album is een bekroning op ons werk."

The Sound of the Sea is opgenomen in de Basement Studio van Bas (bassist DI-RECT, red.) en Ernst van Wageningen. Arie: "Ernst heeft mede onze sound op dit album bepaald. Als engineer en medeproducer heeft Ernst hiervoor alles uit de kast getrokken." Die sound omschrijft Wilco als volgt: "De plaat gaat regelmatig richting symfonisch en progressieve rock en is een mix van progressieve rock, indie-pop en New Wave. Ik sta als relatief nieuw bandlid wat verder van de oude platen vandaan, waardoor ik deze sound misschien beter kan beschouwen. Arie vervolgt: "Deze sound is ontstaan. We zijn begonnen als op tredebandje rockbandje. Anno nu gaan we dieper in op de arrangementen en teksten. De hoes van het album is een wavy-bestand van het geluid van de zee."

Scheveningen en Scholtenpop

Het album heet niet voor niets 'The Sound of the Sea'. "We zijn een Scheveningse band in hart en nieren. Daar zijn we trots op, evenals op ons nieuwe album", vertelt Arie trots. "Het titelnummer van de plaat is een vertaling van het lied waarmee wij deelnamen aan Het Schevenings Lied vorig jaar. Deze song zegt veel over onze roots op Scheveningen. Het album handelt niet in zijn geheel over de zee, maar wel over het leven aan de zee. Niet alleen letterlijk, maar ook tussen je oren. De zee is de rode draad waar je altijd rust vindt, maar die geeft en neemt. Dat zie je ook terug in de videoclips." Eric is geen Scheveninger (Wilco: "hij is een Haagse Scholtenpop"), maar geldt wel als bindmiddel voor de band. "Ik heb de band vanaf het allereerste begin bij elkaar gehouden."

Suburbs staat voor de twaalfde (!) keer op het podium van het unieke festival Scholtenpop. Arie: "The Sound of the Sea wordt op Scholtenpop gepresenteerd op de plek waar dat hoort te gebeuren: naast de zee. Alle vrijwilligers van Scholtenpop ontvangen het album die dag. En als klap op de vuurpijl zal Tim Akkerman meezingen op Rollercoaster!"

The sound of the Sea is verkrijgbaar via de bekende streamingdiensten, zoals Spotify. De CD wordt aangeboden op Scholtenpop en is tevens verkrijgbaar via www.suburbs.nl. Via deze website vind je tevens de YouTube-links naar vier videoclips van het nieuwe album, origineel geschoten door Huibert de Jong van Samwork. Suburbs presenteert het album op zaterdag 3 augustus om 20.30 uur tijdens Scholtenpop (Tentpodium) met een geweldige show.

Tekst: Alexander Serban

Foto: Iwan de Brabander

RIJN EN GOUWE
Oplage : 40.000
Datum : 290997

Popprijs voor 36 Suburbs

AMSTERDAM - De groep Suburbs won afgelopen weekeinde de Grote Prijs van Nederland, de belangrijkste onderscheiding in de popmuziek voor onbekende bands. Suburbs kreeg 12.500 gulden, en zal het komende Noorderslagfestival openen. Ook

werd de groep uitgeroepen tot de formatie met de meest commerciële potentie. De publieksprijs ging naar We've got the Gun, en S.I.T.P. werd als meest vernieuwende band geroemd. Scale Models kreeg een prijs voor de beste live-act.

EINDHOVENS DAGBLAD
Oplage : 133.020
Datum : 290997

Suburbs wint Grote Prijs van Nederland

AMSTERDAM - De popgroep Suburbs uit Den Haag heeft de Grote Prijs van Nederland 1997 in de wacht gesleept. De band eindigde zaterdagavond als eerste tijdens de finale van dertien groepen uit het hele land in de Amsterdamse Melkweg. Suburbs kreeg de prijs van 12.500 gulden. De groep zal het komende Noorderslagfestival in de Groninger Oosterpoort openen.

• De winnaars van de Grote Prijs, Suburbs

Foto ANP

Suburbs wint Grote Prijs

AMSTERDAM (ANP) - De Haagse popgroep Suburbs heeft zaterdagavond de Grote Prijs van Nederland 1997 in de wacht gesleept.

De band eindigde als eerste tijdens de finale van

dertien groepen uit het hele land in de Amsterdamse Melkweg. Suburbs kreeg tijdens de prijsuitreiking in Paradiso 12.500 gulden. De groep zal het komende Noorderslagfestival in de Groninger Oosterpoort openen.

Dagblad Flevoland
Nieuw Kamper Dagblad
Oplage: 7.906
Datum: 29-09-97

Suburbs wint 36 Grote Prijs van Nederland

De Haagse popgroep Suburbs heeft zaterdagavond de Grote Prijs van Nederland 1997 in de wacht gesleept. De band eindigde in de Amsterdamse Melkweg als eerste tijdens de finale van dertien groepen uit het gehele land.

Suburbs kreeg tijdens de prijsuitreiking 12.500 gulden. De groep zal het komende Noorderslagfestival in de Groninger Oosterpoort openen.

Limburgs Dagblad
Gelders Dagblad / Betuv
Oplage: 83.923
Datum: 29-09-97

Suburbs wint Grote Prijs 36

AMSTERDAM (ANP) - De Haagse popgroep Suburbs heeft zaterdagavond de Grote Prijs van Nederland 1997 in de wacht gesleept. De band eindigde als eerste tijdens de finale van dertien groepen uit het hele land in de Amsterdamse Melkweg. Suburbs kreeg tijdens de prijsuitreiking in Paradiso 12.500 gulden. De groep zal het Noorderslagfestival in de Groninger Oosterpoort openen.

Gelders Dagblad Vallei
Veluwe/Graafschap
Arnhemse Courant
Oplage: 22.664
Datum: 29-09-97

Sippe Sibbele heeft beste toetsenist aan Grote Prijs

AMSTERDAM - Ferdi Draai-
na van de Friese band Sippe
Sibbele is zaterdagavond in het
Amsterdamse Paradiso uitge-
bepe tot de beste toetsenist
aan de Grote Prijs van Neder-
land 1997. De Haagse popgroep
Suburbs won de hoofdprijs. In
de Melkweg streden in totaal
dertien groepen uit het hele land
om de beker van de Grote Prijs.

De winnende Suburbs kreeg tij-
dens de prijsuitreiking in
Paradiso behalve die trofee ook
nog een prijs van f 12.500. Bo-
vendien mogen de Hagenezen in
januari het Noorderslagfestival
op de Groninger Oosterpoort
openen. Zanger-gitarist Ronny
Halma van de Sippe Sibbele is
hiet ontevreden. Toetsenist
Draaisma ontving f 2000.

"Het optreden ging hartstikke
moai", aldus Halma. "In kiertier
wie allinnich net genôch om ús
kwaliteiten sjen te litten. Wy
haw dochs wat mear tiid nedich.
Omdat ús muzyk gevoelig is."
Met twee andere bands is Sippe
Sibbele uitgekozen om f 10.000
aan te bieden aan een Kroati-
sche band. In december gaan de
drie bands in Kroatië op toer-
nee.

Suburbs-zanger Johan ter
Scheggel. Foto: ANP

De Haagse popgroep Suburbs
heeft zaterdagavond de Grote Prijs
van Nederland 1997 in de wacht.
De band eindigde als eer-
ste tijdens de finale van dertien
groepen uit het hele land in de Am-
sterdamse Melkweg. Suburbs
kreeg tijdens de prijsuitreiking in
Paradiso 12.500 gulden. Suburbs-
zanger Johan ter Scheggel werd
uitgeroepen tot beste zanger.

Popprijs voor Suburbs

AMSTERDAM - De groep Suburbs
won afgelopen weekeinde de
Grote Prijs van Nederland, de
belangrijkste onderscheiding in
de popmuziek voor onbekende
bands. Suburbs kreeg 12.500
gulden, en zal het komende
Noorderslagfestival openen. Ook

werd de groep uitgeroepen tot de
formatie met de meest commer-
ciële potentie. De publieksprijs
ging naar We've got the Gun, en
S.I.T.P. werd als meest vernieu-
wende band geroemd. Scale Mo-
dels kreeg een prijs voor de beste
live-act.

Mobile en Cantara verdedigen Noorden Haagse groep Suburbs goed voor de Grote Prijs van Nederland

Gebeurtenis: Finale Grote Prijs van Neder-
land. Met: S.I.T.P., Brian, Zaad, Deluge,
Scalemodels, Vamos, Suburbs, Tahoe, Sip-
pe Sibbele, Mobile, We've Got The Gun, Can-
tara en Cooler Than Jesus. Tijd en plaats: 27
september, Melkweg en Paradiso in Amster-
dam.

■ Met de winnaar van de
Grote Prijs van Nederland
wordt het nooit wat. Je hoort
er nooit meer iets van Raise
The Roof, Doc Aerobics Lobo
Probe, terwijl verliezende fi-
nalisten (zoals Lois Lane, De
Raggende Manne, Gotchal,
Johan, Total Touch) in het
verleden vaak succesvoller
bleken. Het is zo ongeveer de
mythe rond de landelijke ta-
lentenjacht. Of het Haagse
kwartet Suburbs dus wel zo
blij moet zijn met het winnen
van de vijftiende editie is nog
maar de vraag. De groep werd
vooraf al getipt als gedood-
verfde winnaar. Met haar ri-
sicoloze gitaarpop met Britse
inslag kreeg de finale in ieder
geval een winnaar die bijzon-
der toegankelijk is: niet voor
niets werd de band ook de
meeste commerciële potentie
toegedacht. Als de leden van
Suburbs in de toekomst iets
willen bereiken, zullen ze
wel betere nummers moeten
schrijven want een echte 'kil-
ler' zat er nog niet tussen.

Competitie

Het lijkt weer de goede kant
op te gaan met de Grote Prijs.
Na jaren van kwakkelende leeft

het popcircus langzaam weer.
Een van de leuke nieuwe as-
pecten is dat iedere provincie
een winnaar afvaardigt. Zo-
doende krijgt het competitie-
element nog een extra beteke-
nis. En zo kon het ook gebeu-
ren, dat er op initiatief van het
Kunstencentrum/Pop=Prima
een touringcar vanuit Gronin-
gen richting Amsterdam trok.
Dat gebeurde om Mobile te
steunen, winnaar van de Gron-
inger Pop=Prima Prijs. De
uitgebalanceerde noise-band
presenteerde zich uitstekend
in het krappe kwartiertje dat
iedere deelnemer was toebe-
deeld. Maar de jury moest wel
over flink wat lef beschikken,
wild de vier stadjes er met
de hoofdprijs vandoor gaan.

Datzelfde gold ook voor de
Drentse deelnemer, het ge-
dreven Cantara. De melodieu-
ze death/thrash-metal van het
kwintet is nu eenmaal niet be-
steed aan een groot publiek.

Mobile en Cantara bleken
buitenbeentjes, twee volwas-
sen groepen die het evene-
ment tenminste enige body
gaven. Niet dat het niveau nou
zo beroerd was. Alleen Zaad
(boertige, flauwe rock uit
Overijssel) en We've Got The
Gun (gimmick-rock uit Gel-
derland) bleken uit de toon te
vallen, terwijl de tegendraad-
se gitaarpop van zowel Vamos
(Utrecht) als Brian (Amster-
dam) wel haar momenten
kende. Maar over het alge-
meen had je het na twee num-

mers wel gezien en kon snel de
weg naar de andere zaal wor-
den gezocht.

Beste drummer

Uiteindelijk ging Mobile toch
niet helemaal met lege han-
den naar huis. Drummer Okkie
Bult werd uitgeroepen tot bes-
te drummer en mag voor
tweeduizend gulden winke-
len. Het Zeeuwse Scalemodels
werd tweede, met dank aan
zanger Eric de Vries die zich
als een poseur à la Suede's
Brett Anderson uitdagend op-
stelde. Cooler Than Jesus uit
Limburg werd derde met licht
psychedelische popsongs
waarin flarden Grace Slick en
Björk terug te horen waren. De
Samson Cup en de 12.500 gul-
den gingen echter naar Su-
burbs die begin volgend jaar
Noorderslag mogen openen.

De Groninger DJ Thee J Jo-
hanz (alias Johan Westerman)
had een dag eerder de tweede
plaats behaald tijdens de dan-
ce-finale, die gewonnen werd
door het duo Xceptional (trip-
hop). Gisteren had Groningen
nog een troef in het spel in de
persoon van Gwynfor Salisbu-
ry Jones, die in de categorie
singer/songwriter streed. Zo-
wel de publieksprijs als die
van de jury gingen echter naar
de achttienjarige Brabantse
Lotte van Dijk. 's Avonds wer-
den drie dagen Grote Prijs af-
gesloten met de finale van
R&B/hiphop.

Peter van der Heide

EUROCLIP

MUSIC MAKER

Oplage : 14.780

Datum : 001197

Winnaars ³⁶**Grote Prijs**

Het is alweer een maand geleden, maar toch willen we nog een plaatsje in dit blad inruimen voor alle winnaars van de Grote Prijs van Nederland. Er was er één die met kop en schouders boven alle anderen uitstak en dat was de Haagse band Suburbs, die in een aantal categorieën ereplaatsen behaalde. Zo werd Suburbs niet alleen overall-winnaar, maar had de band ook de beste zangers, te weten Arie Spaans en Johan ter Scheggel, werd Suburbs winnaar in de categorie 'band met de meeste commerciële potentie' en tweede bij de categorie 'publieksprijs'. Daar ging het Gelderse We've Got The Gun met de hoogste eer strijken.

Tot beste individuele muzikanten (en winnaars van de Yamaha-awards) werden uitgeroepen bassist Achille Regazzoni (Brian), gitarist Wilfred Goncalves (Scale Models), toetsenist Ferdi Draaisma (Sippe Sibbele) en de al eerder genoemde zangers van Suburbs. De Brabantse groep S.I.T.P mag zich de meest vernieuwende band noemen, terwijl de Scale Models uit Zeeland het predikaat 'beste live band' draagt.

Girl Power tijdens de singer/songwriter finale, waar Lotte van Dijk en Marjolein Reitsma niet alleen overall-winnaars werden, maar ook de favorieten van het publiek bleken te zijn. Paulien van Schaik mag zich beste instrumentaliste noemen, terwijl Reineke Wlema een aanmoedigingsprijs kreeg.

Ten slotte de Dance-finale. Sjoerd? werd de beste producer, Mimeo kreeg de publieksprijs en Ex(ceptional de hoogste waardering als live-act. In de R&B/hip-hop-finale werd Herdly Everet overall-winnaar, DJ Moola de beste (gòh) DJ en Kriztano de beste zanger. Murth The Man-O-Script rapte het beste van allemaal, zo vond de jury.

POP ³⁶

De Grote Prijs van Nederland hield elk jaar als de finale naderde heel popminnend Nederland in de ban. Maar het spektakel van weleer is verworpen tot een talentenjacht die eigenlijk alleen de direct betrokkenen en hun familieleden nog echt bezighoudt. Niettemin is Paradiso zaterdag uitverkocht voor de band-finale, waarin dertien popgroepen zullen strijden om de Samson-cup. Kaartjes zijn er nog wel voor de hip hop/r&b-finale van de Grote Prijs de dag erna. Op zondag heeft ook de Singer/Songwriter-finale plaats. Twaalf Nederlandse troubadours zullen zich daarbij 'unplugged' van hun beste kant laten horen. Ze zullen worden beoordeeld door een jury met onder anderen Boudewijn de Groot en Richard Janssen.
Inlichtingen: 020.6264521

Rockband ³⁶
Suburbs wint ³⁵
Grote Prijs ⁷⁸

Amsterdam — De Haagse rockband Suburbs heeft zaterdagavond op overtuigende wijze de vijftiende editie van de Grote Prijs van Nederland gewonnen. Naast de hoofdprijs bemeesterden zij in een afgeladen Paradiso ook de prijzen voor beste zang en meeste hitpotentie. De Grote Prijs is een jaarlijkse muziekwedstrijd waarin de beste nieuwkomers van Nederland strijden om een totaalbedrag van dertigduizend gulden. Vroegere deelnemers waren onder meer Total Touch, Rowwen Hèze en K's Choice.

Grote Prijs voor Herdly EveretANP
AMSTERDAM

De hiphop en raggamuffin-groep Herdly Everet heeft zondag in Amsterdam de Grote Prijs van Nederland 1997 gewonnen. In Paradiso bond de crew de strijd aan met vijf andere genomineerden. De prijs bestaat uit een bedrag van 12.500 gulden.

Murth the man-o-script eindigde als tweede, maar als beste rapper sleepte hij toch een werkbudget van 2.500 gulden in de wacht. Tasta Flava kreeg van de jury de derde plaats, maar als publiekslieveling verdiende de groep toch tweeduizend gulden.

DJ Moola moet volgens de jury worden beschouwd als koning van de dansvloer. Beste zanger werd Kriztano. De laatste mogen voor 2.000 gulden aan geluidspatuur uitzoeken.

Prijs Suburbs

AMSTERDAM — De Haagse popgroep Suburbs heeft zaterdag de Grote Prijs van Nederland gewonnen in de categorie bands.

Suburbs eindigde als eerste tijdens de finale van dertien groep uit het hele land. Aan de prijs zijn een geldbedrag van 12.500 gulden en een optreden op de eerstvolgende aflevering van het Noorderslagfestival verbonden. De vijftiende editie van de Grote Prijs van Nederland speelde zich af in De Melkweg en in Paradiso.

LEIDSCH DAGBLAD

Oplage : 46.869

Datum : 290997

Grote Prijs voor Haagse band 35 46

AMSTERDAM. De Haagse popgroep Suburbs heeft zaterdagavond de Grote Prijs van Nederland 1997, in de categorie 'bands' in de wacht gesleept. De band eindigde als eerste tijdens de finale van dertien groepen uit het hele land in de Amsterdamse Melkweg. De hiphop en raggamuffin-groep Herdly Everet heeft in de categorie R&B/hiphop de Grote Prijs bij elkaar gerapt.

Oplage : 17.341

Datum : 290997

Haagse band Suburbs wint Grote Prijs 36

Amsterdam - De Haagse rock-band Suburbs heeft de Grote Prijs van Nederland gewonnen. Naast de hoofdprijs bemachtigden zij in Paradiso ook de prijzen voor beste zang en meeste nitpotentie. De Grote Prijs is een jaarlijkse muziekwedstrijd waarin de beste beginnende bands van Nederland strijden om f 30.000.

FRIESCH DAGBLAD

Oplage : 22.147

Datum : 011097

APELDOORNSE COURANT

Oplage : 40.778

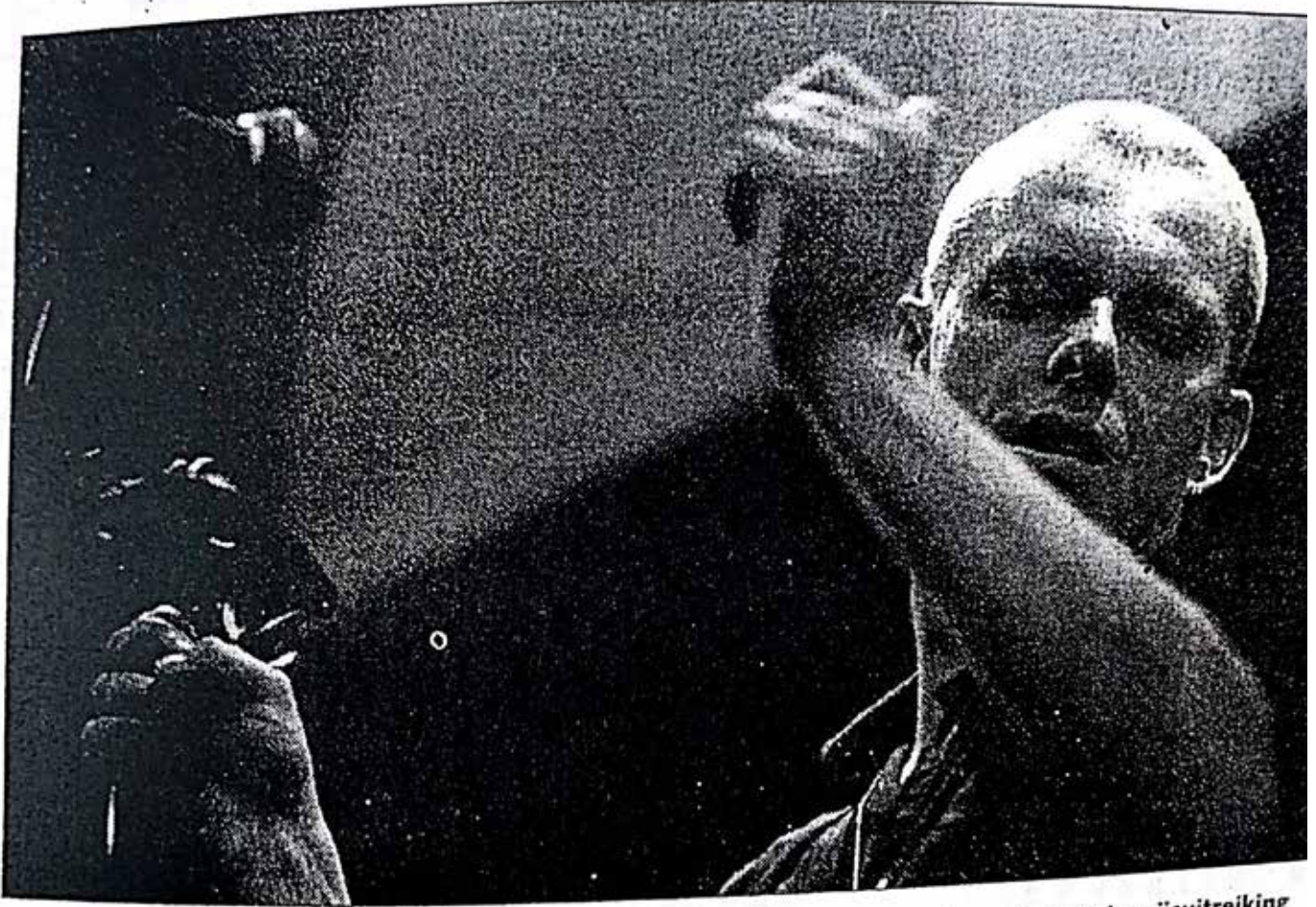
Datum : 290997

Suburbs wint Grote Prijs 36

AMSTERDAM (ANP) - De Haagse popgroep Suburbs heeft zaterdagavond de Grote Prijs van Nederland 1997 in de wacht gesleept. De band eindigde als eerste tijdens de finale van dertien groepen uit het hele land in de Amsterdamse Melkweg. Suburbs kreeg tijdens de prijsuitreiking in Paradiso 12.500 gulden. De groep zal het Noorderslagfestival in de Groninger Oosterpoort openen.

136 35
78 = medic

Grote Prijs

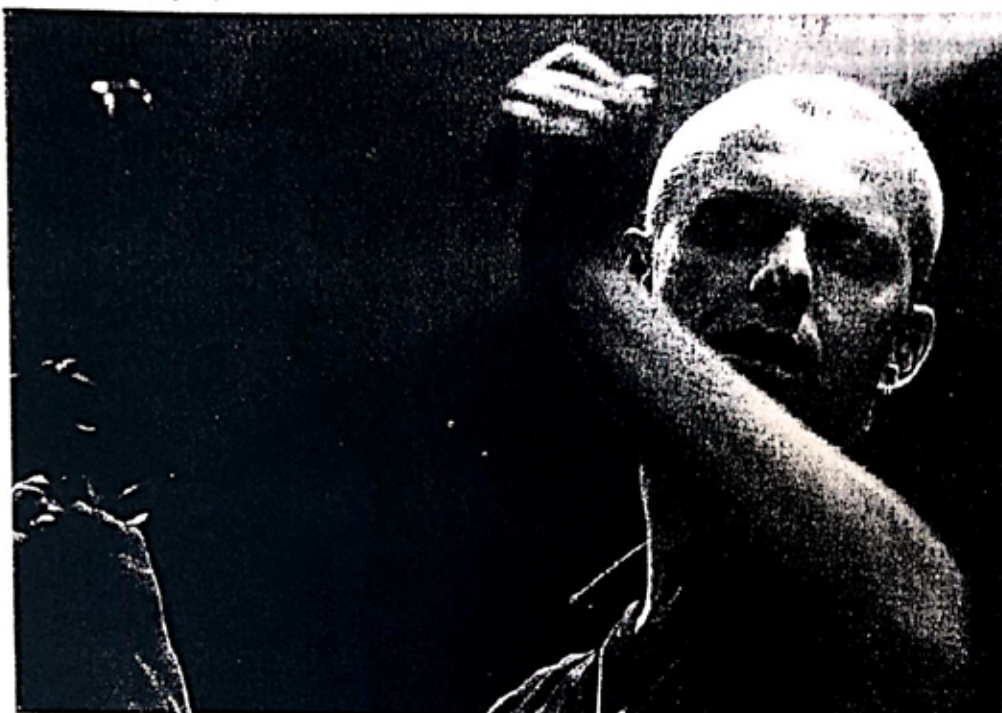
De Haagse popgroep Suburbs heeft zaterdagavond de Grote Prijs van Nederland 1997 in de wacht gesleept. De band met zanger Johan ter Steggel eindigde als eerste tijdens de finale van dertien groepen uit het hele land in de Amsterdamse

Melkweg. Suburbs kreeg tijdens de prijsuitreiking in Paradiso 12.500 gulden. De groep zal het komende Noorderslagfestival in de Groninger Oosterpoort openen.
(Foto ANP/Juan Vrijdag)

Haagse Courant.

26 18

Suburbs nonchalant, totdat ze winnen

Johan ter Schegget zingt vol overgave tijdens het optreden van de Suburbs in Amsterdam.

FOTO ANP

DOOR YVO JOUVENNAAR

Amsterdam — „Vijftien minuten, en geen seconde meer!“, krijgen de Suburbs vlak voordat ze opgaan te horen van Joy, floormanager van het Amsterdamse podium De Melkweg. Gehaast beent ze de kleedkamer weer uit, op weg naar de volgende band. „Dus we spelen het eindstuk van het laatste nummer niet?“, vraagt drummer Eriq Agterdenbosch aan zijn collega's. Er ontspringt zich een discussie die eindigt in wat harde woorden tussen bassist Arie Spaans en zanger Johan ter Schegget. Stilte volgt. Roadie en vriend van de band Lejo: „Verder zijn we helemaal niet gespannen of zo“.

Op deze zaterdagavond strijden in De Melkweg dertien bands, alle winnaars van regionale popwedstrijden door heel Nederland, om de eer, de bokaal en de twaalfduizend gulden van de vijftiende Grote Prijs van Nederland. Allemaal dromen ze van media-aandacht, roem en vooral: een platencontract. Daarin zijn vroegere deelnemers als Total Touch (die overigens als vierde eindigde), Rowwen Hze en K's Choice voorbeelden die geen enkele band helemaal uit het hoofd kan zetten. De doorbraak lonkt, en vanavond moet het gebeuren. Dan is vijftien minuten heel erg kort.

Zieltjes winnen

Johan neemt een laatste snuif uit de batterij anti-verkoudheidsmiddelen die hij bij zich heeft en dan is het tijd. Trap af, hoek om en plotseling oog in

oog met een goed gevulde zaal. „Daar staat m'n zus“, zegt Johan. „Leuk hè?“ De eerste vier rijen beginnen spontaan te juichen, als het viertal opkomt. Haagse fans, een touringcar vol. Maar dat zijn niet de ziel-tjes die de Suburbs vanavond moeten winnen. De jury, bestaande uit programmeurs en platenbobo's, heeft vijf prijzen te verdelen: beste live-act, meest vernieuwende band, meest commerciële potentie, beste muzikant en de hoofdprijs. Daarnaast kan het publiek stemmen voor zijn favoriet. In totaal valt er dik dertigduizend gulden te verdienen. Maar daar denkt het Haagse viertal nog precies de eerste twee maten van het eerste nummer aan. Dan bestaat er nog maar één ding: de muziek. Vier nummers weten de Suburbs in hun kwartier te persen, van stevig rockend tot aan het nummer 'Sweet Memories', een ballad die na eenmaal luisteren met geen mogelijkheid meer uit het hoofd te krijgen is. Zelfs jurylid, ex-baas van Excelsior Records en notoire zuurpruim Frans Hagenaars zingt na twee keer het refrein mee. In tegenstelling tot veel van de andere deelnemers verzandt de Haagse band niet in lange intro's of psychedelisch gepingel, maar blijft deze kernachtig en strak. Zo strak zelfs dat de Suburbs aan het einde van hun set niet meer dan driekwart seconde van de vijftien minuten rond af zitten. „Dat was het dan“, zegt gitarist Erik van Espelo. „Meer kunnen we niet geven, dit is precies hoe we willen klinken. Als dit niet goed genoeg

was, dan houdt het op“. Om even later toch voorzichtig te informeren: „Hoe was het? Goed?“

Nonchalant

Onderweg naar rocktempel Paradiso, alwaar de winnaar bekendgemaakt zal worden, doet het viertal zich uiterst nonchalant voor. „Ik denk dat we bij de eerste zes zitten. Als dat zo is ben ik tevreden“ en „Winnen? Echt niet. Niet dat het me kan schelen hoor. Zo'n wedstrijd gaat eigenlijk nergens over“. Geen van de vier wil toegeven dat het toch wel heel wat is, het winnen van de Grote Prijs. Want stel je voor dat je laatste wordt. Na het optreden van Green Lizard, de winnaar van vorig jaar, begint de presentator (een 'tweelingbroer' van Ad Visser) met het uitreiken van de publieksprijs. Nummer één wordt de Achterhoekse formatie We've Got The Gun. Want deze heeft twee bussen met fans bij zich. De Suburbs eindigen op de tweede plaats. Johan doet een laatste poging tot onverschilligheid: „Die mogen ze van mij hebben, die publieksprijs“. Maar dan komt het: de samenzang van Arie en Johan levert ze de prijs voor de beste vocalen op. Voordat ze bij het podium aankomen is de presentator echter alweer met de volgende categorie bezig. Een beetje onzeker loopt het tweetal op hem af, maar wordt onderschept door een assistente die hun een kartonnen cheque ter waarde van tweehalfduizend gulden in handen drukt. Bijna zijn ze terug in de zaal, als de naam Suburbs opnieuw valt: de

meeste hitpotentie. Rechtsomkeert, ditmaal met drummer Eriq in het gevolg. Gitarist Erik is onvindbaar. En weer is het een chaos op het podium. „Bedankt“, is alles wat Johan mag zeggen voordat de microfoon weer uit zijn handen wordt gestript.

Dan volgen de andere categorieën. Vierde bij meest vernieuwende band. Geen probleem, de hoofdprijs wordt toegekend op basis van het puntentotaal. Zolang de laatste categorie maar niet wordt gewonnen door We've Got The Gun. „En de beste live-act is gewonnen door...ScaleModels!“ Een beetje onzeker kijken de leden van Suburbs elkaar aan. Zou je denken dat...De aanhang is inmiddels al een vreugdedans begonnen. Tergend lang rekt de presentator het uitreiken van de hoofdprijs. Bijna. Nog een grapje. Nog één. Dan valt het verlossende woord: „En de winnaars van de Grote Prijs 1997 zijn... de Suburbs!“

De Bokaal

Drie uur later in de kleedkamer van Paradiso. Lege traytjes hier naast de bokaal, waar uiteindelijk meer flessen champagne in pasten dan de organisatie bij zich had. De beveiliging komt voor de vierde keer vragen wanneer de winnaars van plan waren om eindelijk eens naar huis te gaan. „We zijn namelijk al anderhalf uur gesloten“. Met moeite raapt iedereen zich op en wandelt richting huurbus. Of dit succes de Suburbs zal veranderen? Vraag het niet aan Johan of Erik. Want die slapen al voordat de bus optrekt.

Suburbs

Gerard van **takst** den IJssel
Foto: Ronald Emanuel

wint Grote Prijs van Nederland (bands)

De band die niet eens wist dat ze meedeed aan de voorrondes van de Grote Prijs van Nederland mag zich een jaar lang de winnaar van het concours noemen. In precies vijftien minuten veroverde het Haagse Suburbs eind september de harten en oren van de finalejury. Vraag is nu of de band, net als de groepen die de prijs eerder in de wacht sleepten, ook totaal in de vergetelheid zal wegzakken.

Zanger Johan ter Schegget reageert aanvankelijk wat lachend. 'Met die vraag hadden we rekening gehouden. Maar je hebt wel gelijk. Daarom gaan we morgen uit ook elkaar.' Gitarist Arie Spaans lacht zo mogelijk nog harder om de ingestudeerde grap: 'Maar nu effe serieus. Wij hebben besloten dat we de eerste band zijn bij wie dat niet gebeurt. Daarom nemen we nu ook geen overhaaste beslissingen.'

De finale-avond in de Melkweg in Amsterdam was groots. Arie: 'We mochten een kwartier spelen en ik had gelijk na afloop al het idee dat de vonk was overgeslagen. Niet alleen naar ons eigen publiek maar ook naar de andere mensen in de zaal. Ik had een goed gevoel, maar durfde dat nog niet aan de rest van de band te vertellen.'

Lekker bekken

Belangrijk verschil met veel eerdere winnaars van de Grote Prijs is dat Suburbs niet zomaar uit de lucht komt vallen. Ze zijn al bij elkaar sinds de zomer van '94 en

'Nu effe serieus'

tijd bezig met het opnemen van een cd (werktitel Subtitles) met producer Schell Schellekens die eerder werkte met de Golden Earring en de Urban Heroes. Een echte verklaring voor het succes heeft zanger Johan niet. 'We doen niets bewust o zo. Deze muziek zit gewoon in ons. We zijn ook niet bezig op andere bands of stromingen te lijken. Dat anderen ons vergelijken met bekende groepen kunnen wij niet helpen.' Het mag eigenlijk niet, maar we doen het lekker toch: Suburbs is al eerder vergeleken met Radiohead ('emotioneel geladen'), Joy Division ('opvolging van akkoordenschema's'), David Bowie, The Beatles ('opbouw van de nummers en de dubbele stem') maar ook met bands als Live, Dinosaur Jr. en Buffalo Tom. Met de huidige Britpop in het achterhoofd is ook een vergelijking met Oasis niet helemaal uit de lucht gegrepen. Tegelijkertijd is daar ook alles mee gezegd. Suburbs maakt rechttoe-rechtaan muziek met een strakke ritmesectie en korte bondige liedjes met kop en staart.

Bussen fans

Opmerkelijk is dat de Suburbs in eerste instantie niet eens wisten dat ze meededen aan de Grote Prijs. Johan: 'We speelden op een Supertino in Den Haag, een groepsrepresentatie van bands uit de regio. Die avond werden we door een jury geselecteerd voor de halve finale

Meest Vernieuwende Band. Uiteindelijk kwam de titel waar het allemaal om ging: 'De winnaar van De Grote Prijs van Nederland is..... Suburbs.'

Gewone Haagse jongens

Voor de zojuist opgenomen cd heeft Suburbs nog geen platenmaatschappij gevonden, alhoewel er wel met verschillende partijen onderhandelingen zijn. Arie: 'We weten dat we goed zijn. In de jury zaten mensen van platenmaatschappijen die ons hitgevoelig vonden. Dat hebben ze niet voor niks gezegd. Wij laten ons dus niet gek maken maar gaan uiteindelijk voor de beste deal. Een paar jaar geleden hadden we dat niet durven zeggen. We zijn erg gegroeid door de ervaring en het vele spelen. We oefenen nog steeds twee keer per week. We mogen werken met ervaren mensen zoals Shell Schellekens en Toon Moerland van Hallo Venray die bij sommige concerten ook meespeelt. Daar leer je gewoon een hoop van. Vroeger gingen we vooral voor hard. Nu nemen we af en toe wat gas terug. In de studio heeft Shell een paar dingen gedaan die nog meer uit onze nummers halen.'

Met Johan ter Schegget, Erik van Espelo, Eriq Achterdenbosch en Arie Spaans kan het vanaf nu alleen maar omhoog gaan. De nieuwe cd is inmiddels gemaakt, aanvragen voor interviews stromen binnen en

kunnen ook al bogen op de nodige successen. Vanaf het begin profileerde de groep zich als een no-nonsense rockband. De bandnaam is bijvoorbeeld gewoon uit het woordenboek gepikt omdat het lekker bekte. In '95 verscheen de eigen beheer mini-cd *Disturbed* met zeven puntige rocksongs. Het leverde de band een paar aardige recensies en veel concerten op. Tijdens het festivalseizoen dit jaar boekten meerdere festivals in en rond Den Haag de band. Vlietpop (14.000 bezoekers), Plein Open (20.000) en de Haagse Koninklijke Nach (200.000) hadden allen Suburbs op een prominente plaats op de bill gezet. Ondertussen draaiden verschillende radiostations het nummer *Sweet Memories*, waaronder zelfs Radio Noordzee. Ook vanuit het buitenland kwam al interesse. Zo staat er voor de komende winter een tournee door Denemarken gepland. Ook is de band al enige

voor de komende maanden staan genoeg optredens gepland. Met het winnen van de Grote Prijs is het spelen op de komende editie van het Noorderslagfestival ook al binnen. Het zou dus wel eens kunnen dat de Haagse groep inderdaad de eerste band wordt die niet ten onder gaat. Aan zanger Johan zal het niet liggen. 'We hebben allemaal een gewone baan naast de muziek. Ik geef die graag op voor een fulltime job on stage. Maar wat ik belangrijker vind is hoe wij er als mensen op reageren. Ik hoop echt dat we zelfs als we groot succes krijgen gewoon de jongens blijven die twee keer per week oefenen in de kelder van de kapserszaak. Wat dat betreft neem ik een voorbeeld aan Hallo Venray. Ook toen zij op Pinkpop speelden bleven het gewone Haagse jongens. Zo moet het bij Suburbs ook zijn. Of we nou doorbreken of niet.'

P R I J S P A K K E R S

Afgelopen weekend vonden rond het Leidseplein (Melkweg en Paradiso) maar liefst vier finales van de Grote Prijs plaats. Het betrof de sectoren dance, bands, singer/songwriters en R&B/hip-hop. OOR noteerde de winnaars.

Haagse groep Suburbs wint Grote Prijs van Nederland S.I.T.P. meest vernieuwend

35 36

Door Wally Cartigny

Bij de finale van de Grote Prijs van Nederland in de categorie popbands, zaterdag in de Amsterdamse zalen De Melkweg en Paradiso, is het Tilburgse S.I.T.P. uitgeroepen tot de meest vernieuwende band. De groep won 2.500 gulden. De grote winnaar van de finale was de Haagse band Suburbs.

S.I.T.P. speelde als eerste band in de Melkweg. De groep gold als vreemde eend in de bijt omdat zij als enige geen drummer in de bezetting had en als enige gebruik maakte van elektronische muziek. De kansen voor de groep om in de prijzen te vallen, werden juist vanwege die positie van outsider vooraf hoog ingeschat.

De gespeelde set, waarin S.I.T.P. haar strakke mix van techno en metal ten gehore bracht, stond ondanks een nogal statige performance als een huis. Het publiek leek onder de indruk, maar was niet zo luidruchtig als bij andere bands. De oorzaak daarvan lag in het feit dat de bus met daarin de aanhang van de Tilburgers niet op tijd in Amsterdam was gearriveerd. De groep moest het daardoor zonder de steun van haar fans zien te redden.

Op zich zou dat niet erg geweest zijn, ware het niet dat de mening van het publiek van invloed was op de uiteindelijke verdeling van de prijzen. Iedere toeschouwer kreeg bij binnenkomst in De

Melkweg een muntje, waarmee een stem kon worden uitgebracht. De band met de meeste muntjes won vervolgens de publieksprijs, ook goed voor 2.500 gulden en bovendien meetellend voor het totaalklassement. Daarvoor waren de behaalde punten in vijf categorieën van belang: beste live act, meest vernieuwend, de meeste commerciële potentie, de publieksprijs en de individuele prestaties van de alle muzikanten.

Op de eerste plaats van het Haagse Suburbs viel desondanks niets af te dingen. De vrij stevige, compacte rockliedjes die met meerstemmige zang werden gespeeld, waren van een uitstekend niveau.

DE NACHTKRANT

'New Buildings': veelzijdige gitaarrock uit Haagse Suburbs

De Haagse 4-mansformatie Suburbs, bestaande uit Johan ter Schegget (zang), Eriq Agterdenbosch (drums), Arie Spaans (bas/zang) en Erik van Espelo (gitaar), is te beschouwen als een nieuwe loot aan de boom van de alternatieve gitaarrock. De Suburbs, winnaar van de Grote prijs van Nederland 1997, zijn er met hun CD 'New Buildings' in geslaagd om de verschillende kleuringen van dit genre op een geloofwaardige manier samen te brengen: sfeervolle nummers als 'Lonely' worden beurtelings afgewisseld door zwaarmoedigheid (Waitin') en swingend up-tempo (Livin' in lies). In 'Anger' wordt een geslaagd uitstapje gemaakt naar de punk. In alle gevallen staan gitaar en leadzang centraal.

Heel vernieuwend is 'New Buildings' niet, wel erg lekker. Het luisteren naar deze CD blijkt een leerproces; 'New Buildings' is zo'n CD die je eerst een paar keer goed moet horen voordat een gevoel van comfortabel welbehagen begint te groeien. Binnen de overwegend zwaarmoedige teksten wordt naarmate meer luistert een

steeds plezieriger mix van hoop en melancholie gecreëerd. Die zit deels in de tekst zelf, voor het grootste deel is die echter toe te schrijven aan het warme stemgeluid van Ter Schegget en de melodieuze gitaarpartijen van Van Espelo. Kortom: voor de somberaar in koude maanden is 'New Buildings' als muzikale kachel een absolute aanrader.

Jeroen Smit

Potentie uit een voorstad

Den Haag — „Waar we onze naam vandaan hebben? Gewoon het woordenboek openge-slagen en gekeken wat het lekkerste in de mond lag”, aldus Arie Spaans, bassist van de Suburbs. Niet te moeilijk doen en gewoon jezelf blijven. Dat lijkt het centrale thema van niet alleen de naam maar ook de muziek van de Suburbs, die door insiders getipt worden als de volgende band uit Den Haag die 'het gaat maken'. Leg dit voor aan Johan ter Schegget (zang), Eriq Agterdenbosch (drums), Erik van Espelo (gitaar) en bassist Arie, dan wijzen zij er meteen op dat ze niet uit Den Haag maar uit Scheveningen komen. En wat betreft een succesvolle toekomst? „We doen gewoon ons best, en zijn intensief bezig met muziek. Twee keer per week oefenen we, en in februari komt er een nieuwe CD uit. Wat dat oplevert, zien we dan wel”. De Suburbs brengen sinds drie jaar hun eigen vorm van melodieuze gitaarrock. Zij zijn al vergeleken met bands als The Cure en Dinosaur jr., maar dat doet ze weinig. „We spelen de muziek die in ons zit, daar denken we verder niet over na. Als dat dan ergens anders op lijkt, dat is dat puur toeval”, zegt zanger Johan. Een jaar geleden heeft de band hun eerste CD in eigen beheer uitgegeven. „Daar zijn zo'n driehonderd exemplaren van verkocht. En we hebben er veel optredens aan overgehouden”.

De Suburbs denken over het succes.

Versie

Zo stonden de drie al bij Veronica's Call TV en speelden ze een akoestische versie van hun muziek voor Radio Noordzee.

De Suburbs houden hun band-activiteiten goed onder controle.

„We hebben hier een eigen hok waar we kunnen doen en laten wat we willen. In de kapperszaak boven kan je het zeker wel horen als we aan het spelen zijn, maar dat vindt de eigenaar wel leuk. En als we echt doorbreken kan hij zeggen dat hij ons in zijn zaak had toen we nog niets waren”.

Mocht het grote succes komen, dan worden de Suburbs voor een keuze gesteld: hun baan of de muziek. Eriq: „Daar hebben we het van tevoren al over gehad, en iedereen is bereid er de volle tachtigduizend procent voor te gaan”.

Hallo Venray is het voorbeeld van wat je moet doen als je scoort, vind het viertal. „Die zijn ook gewoon gebleven. Als het ons overkomt, hoop ik dat wij dat ook kunnen”. De inzet is er in elk geval. Nu nog zien wat het publiek doet.

Haagsche Courant okt '96

De aftrap

Terwijl Travis de spits af beet in de kleine zaal, had Grote Prijs-winnaar Suburbs de eer om Noorderslag 1998 te openen in de foyer van de Oosterpoort. De groep deed dat met een nogal stevige set songs. De meerstemmig gezongen liedjes kwamen daardoor extra overtuigend uit de verf. Precies zoals het een winnaar betaamt.

Singer-songwriter Dyzack, op het laatst nog toegevoegd aan het programma in het restaurant, was gezegend met een verbluffende gitaartechniek die hij koppelde aan grillige composities. Gewapend met een akoestische gitaar, enkele effectpedalen en een dijk van een stem zette hij sonische bouwwerken op die helaas halverwege door een gebroken snaar omver werden getrokken.

Anouk maakte haar opwachting in de grote zaal. Het publiek verdrong zich om te horen hoe de Haagse zangeres ijzersterk zong terwijl haar begeleidingsband niet boven het niveau van een marginale hardrockgroep uitkwam. Ondertussen had Kirsten geen last van bandperikelen want zij bracht solo pakkende songs met een hoog kippevelgehalte ten gehore. Soms waren ze iets te lang, maar wel altijd verrassend in een verhalende inslag. Volwassen teksten over gebroken relaties verhalen dat Kirsten pas negentien jaar jong is.

7 Zuma 7 speelde als tweede band in de hal en zorgde daar voor een spraakmakend optreden. Een loodzware seventies rockshow, compleet met gepaste kledij en een duivelse danseres op de voorgrond. Tijdens de laatste nummers van de groep werd de voorste rij bevolkt door dankbare popfotografen die vele rolletjes volschoten.

SUBURBS

New Buildings (Red Bullet)

De winnaars van de Grote Prijs van Nederland 1997 slaan genadeloos toe: New Buildings is een geweldige plaat. Suburbs won ook de prijs voor de beste zanger en band met de meeste hitpotentie. Gezien het constant hoge niveau van de composities van bassist Arie Spaans en de stem van zanger Johan ter Scheggert lijkt dit voor de verandering een geheel terechte beslissing van de Grote Prijs jury. Als Hallo Venray gitarist Toon Moerland op meer dan de helft van je nummers gitaar komt spelen dan kan het ook eigenlijk niet meer stuk. En als Suburbs de prachtige opener The Man, met Oasis-achtige hookline 'Cause the sun will spread it's light along the way' snel op single uitbrengen, dan ligt een zonnige toekomst in het verschiet.

(WV)

Suburbs New Buildings

Genre Nedpop
Speelduur 55 minuten
Aantal tracks 14
Label Red Bullet
Bestelnummer RB 66.138
Door Peter Koks
Waardering ★★★

Zoals ik al eerder schreef (bij de cd-recensie van Tuesday Child) gaat het ook bij de cd van de Suburbs over Nedpop. Gitaren, degelijke zang en goede nummers. Het doet goed om te horen dat de nederlandse bands zulke cd's maken en dat die cd's eindelijk gekocht worden.

De Suburbs wonnen in september vorig jaar De Grote Prijs van Nederland en namen op het Red Bullet label van Kees van Kooten de cd *New Buildings* op.

Na het beluisteren van deze cd kreeg ik een enorm verlangen naar een zomerse lentedag; speakers buiten in de tuin, ijskast met een paar pintjes op de juiste temperatuur, een paar vrienden om me heen en dan *New Buildings* in de cd-speler. Zelfs de burens zouden daar geen bezwaar tegen hebben. Kortom een lekkere cd zonder overbodige franje, van een band waar we in de toekomst zeker meer van zullen (en eigenlijk moeten) horen.

de band kunnen bewonderen. Op het optreden van de **Suburbs**, de winnaars van de Grote Prijs, was niets aan te merken. Of het moet zijn dat de liedjes mooi maar enigszins voorspelbaar klinken. Verder klopte alles: strak spel, sterke leadzang, mooie harmonieën en een presentatie als ware het viertal door de wol geverfd. Ook waren we door juichende berichten vooraf benieuwd naar het drietal Zeeuwse Amsterdammers dat **Nuff Said** heet. En inderdaad: we zagen een apart bandje dat hoekige - bij vlagen ongemakkelijke - songs liet horen. En dat bedoelen we niet negatief. Soms leek het alsof je een doorsnee grungeband hoorde, maar dan weer werd er zo'n gekke draai aan het nummer gegeven

muziekkrant oor

dat categorisering meteen onmogelijk werd. Meer herkenbaarheid in de melodie en **Nuff Said** kan een topper worden. Die verwachting hadden we naar aanleiding van het optreden van **Caesar** op de Noorderslag van vorig jaar. Misschien kwam het door het grotere podium, misschien zat het repertoire van de aanstaande tweede CD nog niet helemaal lekker - feit was dat de groep nu eerder introvert en bedachtzaam klonk dan vurig en gloedvol. Iets teveel zoeken in de zang, iets teveel midtempo - een lichte teleurstelling. Ook de ophef over **benjamin B.** konden we niet helemaal begrijpen. De degelijke popliedjes van het trio werden met verve gespeeld, maar zijn niet spectaculair genoeg om in een festivalsetting voor opwinding te zorgen. Geinig en gek tenslotte was de Jon Spencer Blues Explosion-act van het duo **Lo-Lite**. Een aardige poging van twee heren om de geniale gek uit te hangen. De zanger was alleen maar aan het klooiën met zijn opvallend kleine gitaartjes en de drummer riep alleen maar dat de gitaar nog zachter moest. De Wim T. Schippers-humor zit de Nederlander in het bloed. En laten we nou verrek haast **Travis** vergeten. Helemaal onbegrijpelijk is dat niet. Een band die zo goed is (puike songs, sterke mix van countryrock, overstuurd gitaarpop en Simon & Garfunkel-achtige samenwerking) zou makkelijk een groot publiek kunnen aanspreken. Maar dan moeten ze wel eerst een cursus *imago en presentatie* volgen. Misschien kan de marketing-afdeling van Anouk hier goed werk verrichten.

de kleine zaal, had er om Noorderslag le Oosterpoort. De

Tekst: Tom Engelshoven, Monique Aerts, Hans van den Heuvel, Paul Manak, Koen Poolman en Mark van Schaick

Suburbs

is klaar voor het echte werk. De rockband uit Den Haag won de Grote Prijs van Nederland en opende onlangs sterk het Noorderslag Festival. Maar veel belangrijker, op New Buildings, de tweede plaat van de sympathieke viermansformatie, staan stuk voor stuk sterke, melodieuze nummers die zich dankzij de vaak rauwe uitvoering met daarbij de close harmony-zang kenmerken door een vrij eigen stijl. Een stijl die gevormd wordt door het rauwe, raspende stemgeluid van Johan ter Schegget, de harde en vervormde gitaar van Erik van Espelo en de strakke, tintelende ritmesectie in de vorm van drummer Eriq Agterdenbosch en basgitarist Arie Spaans, die tevens zingt. En ja, natuurlijk hoor je Engelse invloeden. Invloeden die de bandleden dan ook niet onder stoelen of banken steken, maar kom niet aan met de term Britpop. 'Wat is Britpop?,' reageert Johan, 'Alles wat uit Engeland komt? O.k., ik zing met een Engels accent en Johnny Rotten is mijn grote held, maar ook Eddie Vedder heb ik heel hoog zitten. Ik probeer alleen nooit te kopiëren.'

'Natuurlijk zijn er invloeden,' zegt Arie. 'The Beatles, David Bowie, maar ook Joy Division vind ik een geweldige band. Toch proberen we altijd als Suburbs te klinken. Het nummer Sweet Memories van ons vorige album geeft de lijn al aan die we op dit album hebben doorgetrokken.'

Arie schrijft de meeste muziek en de teksten. Toch worden de meeste nummers gezongen door Johan. De teksten zijn vrij zwaar en breekbaar en over het geheel is New Buildings, op de hilarische Sound Of Music-cover Doremi na,

een bijna thematische plaat. Liefde, dood, afscheid, zelfmoord, niet lekker in je vel zitten, eenzaamheid, schoonheid, angst, het zijn allemaal onderwerpen die vlijmscherp aan de kaak worden gesteld. 'De teksten zijn inderdaad erg zwaar en down,' geeft Arie toe. 'Het zijn vaak verhalen die ik in mijn naaste omgeving heb meegemaakt. Toch blijft het daar niet bij. Ik probeer toch altijd van het positieve uit te gaan. Zo is Reason, een troostliedje voor nabestaanden die iemand verloren hebben. Ik wil mensen een steun te geven om overeind te blijven in deze opgefokte, klote maatschappij.'

JAN MEYBOOS

SCHEVENINGEN - Is er leven na de Grote Prijs van Nederland? Als het aan de Suburbs ligt, winnaar van de editie 1997, zeer zeker. In december komt hun debuut-cd, *New Buildings*, uit en staan optredens gepland in de Nederlandse Rocktempels bij uitstek: Paradiso en Paard. Inmiddels wordt de single *Forever* bij onder andere Radio 3 meer dan regelmatig gedraaid. Arie Spaans, bassist, zanger en 'songwriter' vertelt over de veranderingen na die Grote Prijs en de toekomst van de Suburbs.

Een uurtje voor de band richting het oosten van het land vertrekt om nabij de Duitse grens een optreden te verzorgen, laat Arie Spaans weten dat er eigenlijk niet zo heel veel is veranderd na het winnen van Nederlands enige echte jaarlijkse prijs voor de beste popband. "Het valt eigenlijk wel mee, met uitzondering van de vele interviews, zoals voor kranten en muziekbladen Oor en Melody-Maker. Wel heeft het de doorslag gegeven bij Willem van Kooten

Door Jos Haas

om ons een platencontract aan te bieden. Hij kende ons al een tijdje omdat we regelmatig in zijn studio demotapes opnamen. Ook heeft het winnen van de Grote Prijs geholpen om optredens te krijgen, maar het is echt niet zo dat de zaaleigenaren en impresariaten nu in de rij staan om ons te boeken", vertelt hij rustig. Die rust hebben de bandleden omdat ze naast hun muziek ook nog een gewone baan hebben. "Ik zelf werk drie dagen in de week bij wijkcentrum Kommunika als jongerenwerker en ik hoop dit zo lang mogelijk te kunnen blijven combineren. Het is een goede basis en geeft juist die nodige rust!" Suburbs bestaat naast Scheveningers Johan ter Schegget, zang, en Arie uit Erik van Espelo, gitaar, en Eriq Agterdenbosch op drums. Lejo Spaans, één familie, is de roadie van de band en ook Scheveninger evenals manager Jennifer (telefoon management 3191790).

New Buildings

Naast de Grote Prijs die werd uitgereikt in Paradiso wonnen de Suburbs ook nog eerste prijzen voor beste zang en voor band met de meeste hitpotentie, getuige hun single *Forever*. Tweede werden ze in de categorie meest vernieuwende band en vierde bij beste live-act. Suburbs drong door tot deze finale die in de Amsterdamse Melkweg werd gehouden, door het winnen

van de Zuid-Hollandse Popjacht. "Er zijn in Nederland duizenden bandjes die allemaal die Grote Prijs willen winnen. Behalve de erkenning door die prijs heeft het als positief effect dat platenmaatschappijen interesse gaan tonen. In ons geval drie maatschappijen die een platencontract aanboden. Red Bull van Willem van Kooten was echter de eerste en laten we maar zeggen de beste", vertelt Arie lachend. "Maar het is een goed contract. Nu komt de eerste cd uit, geproduceerd door Shell Schellekens, en dan hebben we nog een optie voor twee volgende." Deze cd, *New Buildings*, komt eerst in de Benelux uit en afhankelijk van de ontvangst misschien internationaal, "maar dan zijn we een droom verder". Het is overigens niet hun eerste cd, want in 1995 verscheen al het in eigen beheer opgenomen 'Disturbed', waarvan inmiddels meer dan 400 exemplaren zijn verkocht. Arie: "De weg naar een platencontract is lang. Wij hebben bijvoorbeeld jarenlang de gage van de optredens opzij gelegd, waarmee we 'Disturbed' konden betalen. Als je in de muziek verder wilt komen moet je gewoon hard werken en veel opzij zetten, het is echt niet: Sex, drugs and rock 'n roll. Ieder dag speel ik minstens een paar uur gitaar, gewoon om goede liedjes te kunnen maken. Je moet een bewuste keuze maken. Mijn broer Wilco doet dat nu ook. Hij speelt in de band Zeal en die heeft ook een cd in eigen beheer gemaakt."

'Go on'

Hoe succes kan rijpen is nu wel bewezen door Suburbs. Johan en Arie kennen elkaar al vanaf de kleuterschool en groeiden op in Duindorp. "Al vanaf het begin van de middelbare school waren we met muziek bezig. Heel goed voor ons was de sociëteit 'Go on' naast de Pnielkerk. Die is sinds een jaar gesloten, wel jammer eigenlijk. Wij traden daar zelf op en ook andere bands. Misschien is dat wel ons geluk geweest, want we deden

In december komt de nieuwe cd, *New Buildings*, uit van de Suburbs, winnaars van de Grote Prijs 1997
foto: Peter van Remmerden

hier ontzettend veel ervaring op. En dan te bedenken dat het voortkwam uit het jeugdwerk van de kerk, waar wij ook weer leiding waren." Suburbs is pas ontstaan in de zomer van 1994. De muziek omschrijven de bandleden zelf als Engelse rock, in de stijl van een Engelse band als Radiohead, Posies en Oasis. Suburbs zijn echter ook regelmatig te horen in een akoestische bezetting en luisteren dan naar de naam Subway. In deze bezetting spelen ze regelmatig in In de Wolken, Brouwcafé en Jongmans.

Poppodium

Andere hoogtepunten van het afgelopen jaar waren optredens op Vlietpop, KoninginneNacht en Plein-open. "Echt leuk was het optreden op Schollepop. Wij speelden als laatste en toen was het goed druk op het strand. Een hartstikke leuk initiatief om een festival met

alleen maar Scheveningse bands te organiseren. Er zijn niet zoveel Scheveningse bands, maar ze zijn er. Misschien moet er maar 'ns een soort poppodium in Scheveningen worden gestart. Er is zo-wie-zo weinig voor de jeugd in Scheveningen, behalve de commerciële tenten. Nu is het best moeilijk voor een beginnende band. Een kroegbaas of zaaleigenaar heeft graag een gevestigde naam, anders krijgt hij geen publiek binnen. Voor een beginnende band zijn er eigenlijk niet zoveel mogelijkheden. Misschien is dat ook wel goed en bevordert het de concurrentie. Het kan wel 'ns de reden zijn dat er nu zoveel goede bands uit Den Haag komen als Anouk, Tuesday Child of Hallo Venray", aldus Arie. "Máár wij zeggen bij een optreden altijd dat we uit Scheveningen komen!"

Scheveningse Krant

SUBURBS WINNEN GROTE PRIJS VAN NEDERLAND!

Den Haag heeft weer eens gescoord. De inmiddels in onze eigen regio toch al wereldberoemde Suburbs maakten de naam en faam van het Haagse popprodukt dubbeldik waar en sleepten haast achteloos de Grote Prijs van Nederland in de wacht. Wat dit de band gaat opleveren is gewoon een kwestie van afwachten. De ervaring leert echter dat een toekomst vol rozengeur en maneschijn en bovendien veel inkomsten niet per definitie het gevolg is van het winnen van de Grote Prijs.

Voor wie nog altijd niet van de band gehoord heeft geven we antwoord op de volgende vraag: Wie zijn die Suburbs eigenlijk?

Suburbs is een ambitieuze rockband uit Den Haag met een Engelse sound. De band bestaat sinds de zomer van 1994 en is ontstaan uit enkele andere Haagse en/of Scheveningse bandjes. Suburbs heeft in het najaar van '95 in eigen beheer een CD, 'Disturbed', uitgebracht. Daarvan zijn er inmiddels 400 verkocht. De band bestaat uit Johan ter Schegget (zang), Erik van Espelo (gitaar), Eric Achterdenbosch (drums) en songwriter Arie Spaans (basgitaar). Deze laatste staat aan de basis van bijna elk Suburbs-nummer en laat zich voornamelijk inspireren door de Beatles, Bowie en Joy Division. Het afgelopen festivalseizoen speelden ze op ondermeer de KoninginneNacht, Vlietpop en het Plein Open. Een goed draaiende band mag je dus gerust stellen. Maar het kan natuurlijk altijd beter. In hoeverre het winnen van 's lands meest aansprekende podiumprijs een duwtje in de rug zal zijn is een kwestie van afwachten. Volgens manager Jennifer Vrolijk hield de media-belangstelling niet over. "Op de finaledag gingen we natuurlijk live in de ether en de stukjes in de OOR en de FRET zijn ook leuk meegenomen, maar eigenlijk stelde het niet zoveel voor." Toch waren de Suburbs ook nog akoestisch te bewonderen bij de NCRV (TV, dus!) en staat er nog een 'LeidseKade Live' gepland. Dus of dat klagen over te weinig aandacht nu zo terecht is... "Verder hebben we natuurlijk een mooie som werkgeld gewonnen (f15.000,-) en nog f2000,- aan Yamaha-waardebonnen. Een platenkontraat hadden we al met Red Bulet van Willem van Kooten en die zal er nu wat meer vaart achter willen zetten uiteraard. Op dit moment zitten de jongens in de studio en vóór 23 oktober moet in ieder geval de single 'Forever' uitkomen. Daarna volgt het grote album met zo'n 10 nummers." De Suburbs zullen trouwens in een 'double bill' met Hallo Venray nog door het hele land te zien zijn.

enkele minuten nagelbijtend het geleuter van een of andere Radio 3-presentator te moeten aanhoren. De aftrap ging niet geheel vlekkeloos. Omdat de technicus was vergeten het kanaal van de leadzang open te zetten, moest Johan de eerste maten van 'Dancing in the Air' luchthappend door zien te worstelen. Daarna kreeg Arie het nog even spaans benauwd, omdat hij een meter of zes achteruit werd geblazen door de snoeiharde monitorafstelling. Gelukkig wisten de heren de bibbers van zich af te schudden bij het tweede nummer 'Sweet Memories' en vanaf dat moment speelden de Suburbs de zaal en juryleden op overtuigende wijze plat, zodat we allen met een goed gevoel naar het nabijgelegen Paradiso konden rollen voor de prijsuitreiking. Daar werden we eerst nog getrakteerd op een oersaai set van Green Lizard, de winnaar van vorig jaar, en een zo mogelijk nog flauwere set van publiekswinnaar We've got the gun.

Tijdens de prijsuitreiking bleek dat de technici er wederom in geslaagd waren de installatie erbarmelijk slecht af te stellen, zodat het gemurmel van de presentator grotendeels onverstaaanbaar was. Dit zorgde uiteindelijk voor de nodige hilariteit, toen Johan en Arie er veel te laat achterkwamen dat zij de prijs voor de beste vocale prestaties in ontvangst mochten nemen en daardoor de prijsuitreiking

danig in de war wisten te schoppen, omdat men reeds enige ronden verder was. Na dit gemodder kwam men uiteindelijk tot de uitreiking van de hoofdprijs en die ging, zeer terecht, naar de Suburbs, die dus lekker met de champagne mochten spuiten en zich konden opmaken voor nog een set, die op Radio 3 zou worden uitgezonden. Bij het begin van die set werden de heren nog even geplaagd door het zo onderhand legendarische 'kutgeluid' van 's lands grootste poptempel, maar gelukkig kleunden de Suburbs zich bekwaam door deze probleempjes heen, zodat iedereen tevreden huppelend en in juichstemming richting Scheveningen kon afreizen.

Suburbs dus overtuigend winnaar en laten we hopen dat zij de bekende 'Vloek van de winnaar van de Grote Prijs' weten te doorbreken en we niet weer te maken hebben met een geval van 'veni, vidi, foetsie'. De Suburbs verdienen een beter lot.

Grote Prijs ophalen

Namens Stork on Stage was Ronald S. getuige van de eretocht die de Suburbs maakten in Amsterdam. Na op relatief eenvoudige wijze door de voorronde en de finale van de Zuidhollandse Popjacht gerold te zijn, was op 27 september j.l. voor de Suburbs het moment aangebroken om het karwei in een uitverkochte Melkweg af te maken. Om een uur of negen beklommen de heren het podium, zichtbaar nerveus en wat bleek om de neus, om nog eens

STORK ON STAGE

AMSTERDAM - 'Hallo Gelderland' roept een spandoek en de drager verzamelt zijn provinciegenoten om samen 'We got the gun' aan te moedigen. „Deze omgeving is te gek“ schreeuwt de zanger van de Drentse Meppel-groep Cantara en zijn streekgenoten joelen mee.

Het is zaterdagavond en de vijftiende aflevering van de Grote Prijs van Nederland moet nu haar hoogtepunt bereiken. De joelende menigte verhuist van de Melkweg naar het nabijgelegen Paradiso. Dertien bandjes deden hun best, nu wordt de winnaar bekend gemaakt! Namen van allerlei sponsors verschijnen op een groot projectiescherm, maar die ene prijswinnaar van welker bestaat niet meer. Er is prijs voor beste muzikant, er bestaat een categorie live-bands, er is nog een publieksprijs, etc.. etc.

■ **SUBURBS** De Haagse popgroep Suburbs heeft zaterdagavond de Grote Prijs van Nederland 1997 in de wacht gesleept. De band eindigde als eerste tijdens de finale van dertien groepen uit het hele land in de Amsterdamse Melkweg. Suburbs kreeg tijdens de prijsuitreiking in Paradiso 12.500 gulden.

Totale prijsinflatie, zodat de uiteindelijke winnaar van de echte Grote Prijs van Nederland nog een half gevulde zaal voor zich vindt. Het is de groep Suburbs. Zij wordt 12.500 gulden rijk, en mag het komende Noorderslagfestival in Groningen openen.

Met de Samson cup voorop het podium, spelen de Suburbs hun nerveuze britpop. Aardig, maar allesbehalve zulk een driedaags evenement rechtvaardigend. Ooit ging het om die ene band, nu bestaan er inmiddels vier categorieën zodat je op vrijdag The Dance-act Exceptional zag winnen en op zondag nog iemand in de categorie singer-songwriter en een ander bij R & B hiphop. Zeker, voor sommige bands is het goed zich te kunnen toetsen in competitieverband. Voor de meesten echter maakt de praktijk zelf uit of ze succes zullen hebben. Het is ironisch dat de feestkrant bij

deze aflevering verliezende finalisten aan het woord liet die het op eigen kracht wel maakten. Trijntje Oosterhuis, in 1991 deelneemster met Total Touch: „Het blijft appels met peren vergelijken. Alleen als iedere band hetzelfde liedje speelt, kun je kijken wie dat het beste doet. Het als met maratonlopen: allemaal dezelfde afstand en de beste wint.“ Nee, van de echte winnaars zoals Ga Ga, One Track Charlie of Neel werd niets meer vernomen. Drie dagen, vier categorieën en -tig prijzen: het reikt allemaal naar feestcomité zoekt feest.

Stan Rijken

Trouw

Musiekkrant Obr

Arie Spaans basist van de Haagse Suburbs, winnaars in de categorie bands, reageert even verheugd als nuchter. We zagen de maandag erna al weer genomen in de studio. Dat was van te voren zo geboekt.

Nu al kan gezegd worden dat het winnen van de Grote Prijs de Suburbs veel heeft opgeleverd. De band legde met o.a. eveneens winst in de categorieën beste zanger(s) en band met de meeste hulpvrienden - beslag op een prijzengeld van maar liefst f17.000. Tevens deed Willem van Kooten (Joost den Draaijer voor de oudjes onder ons) hen zes gratis opnamedagen in zijn Bullet Sound-studio cadeau en tekende de band ook voor zijn Red Bullet-label. In de studio wordt momenteel de laatste hand gelegd aan een nieuwe CD, waarvoor een negental nummers zijn opgenomen onder produktionele leiding van Shell Schellekens. Spaans: 'Zanger Johan ter Scheggel en ik kennen elkaar al meer dan twintig jaar. We gingen samen naar de kleuterschool. In de jaren tachtig zaten we samen in diverse bandjes en maakten typische jaren tachtig muziek. Zo'n drie jaar geleden kwamen de beide Enikken (drummer Eric Agerbosch en gitarist Erik van Espelo) erbij en zijn we het echt serieus gaan aanpakken. We besloten zo veel mogelijk te oefenen en op te treden. Ik heb een oefenruimte onder mijn huis, dus dat kwam goed uit. Bovendien kwam ik Shell Schellekens tegen, die o.a. nog met de Earrings heeft gewerkt. Shell heeft me echt aan het werk gezet, heel streng aangezet tot het schrijven van nummers. De beste negen daarvan komen op de nieuwe CD. Twee jaar geleden brachten we in eigen beheer ook al een CD uit. *Disturbed* heette die. Nu we een platencontract hebben, willen we ook afrekenen met het zogenaamde Grote Prijs-syndroom, het verschijnsel dat de winnaar van de Grote Prijs nooit iets zal betekenen. Ik denk dat we daar wel toe in staat zijn. Omdat we in tegenstelling tot vele eerdere winnaars geen gelegenheidsformatie zijn, maar juist een hele hechte vriendschapsformatie, is om een volgende stap in de muziek te zetten. Ik bedoel, we hebben bijna een plaat klaar, we treden gemiddeld twee keer per week op en we kunnen mentaal wel tegen een stootje. Als we live spelen willen we trouwens zo gevarieerd mogelijk bezig zijn. Dus niet te veel in één stijl. We willen voor veel mensen aantrekkelijk zijn. We spelen net zo lief voor de kraakscene als voor mijn moeder. Dat laatste doen we dan wel weer akoestisch. Want dat kunnen we ook. En we staan niet zo liet in 't Paard als in de kroeg om de hnek. We willen gewoon heel veel spelen. Daar leer je alleen maar van.'

Volkscrant

Scale Models uit Goes had behalve pakkende liedjes ook een heel sterke presentatie in huis waarvoor vooral zanger Eric de Vries verantwoordelijk was. Hij stond in driedelig pak op het podium en oogde ondanks zijn blonde haar een beetje als de zanger van het Engelse Suede. Deze band liet een goede indruk achter met muziek die omschreven kan worden als Britpop met een Hollands randje.

Het Haagse Suburbs bleek een zeer professioneel en commercieel ingestelde band. Compacte rockliedjes, goed verzorgde dubbele lead zang en een performance die de indruk wekte dat de groep al een jaar of tien op het podium staat. En dat terwijl de groep pas drie jaar bezig is. De set van Suburbs verliep zo gladjes, dat velen na het optreden van deze groep haar kansen voor de eindoverwinning al direct hoog inschatten.

fret

Popprijs voor Suburbs

AMSTERDAM - De groep Suburbs won afgelopen week de Grote Prijs van Nederland, de belangrijkste onderscheiding in de popmuziek voor onbekende bands. Suburbs kreeg 12.500 gulden, en zal het komende Noorderslagfestival openen. Ook

werd de groep uitgeroepen tot de formatie met de meest commerciële potentie. De publieksprijs ging naar We've got the Gun, en S.I.T.P. werd als meest vernieuwende band geroemd. Scale Models kreeg een prijs voor de beste live-act.

algemeen dagblad

SUBURBS

Rockband

Suburbs is een Rockband uit Den Haag. De band bestaat sinds de zomer van '94 en is ontstaan uit enkele andere Haagse bandjes. De Engelse-rocksound van Suburbs wordt gevormd door de rauwe zang van Johan ter Schegget, de luide en vervormde gitaar van Erik van Espelo, de strakke en swingende basis van drummer Eriq Agterdenbosch en basgitarist Arie Spaans die tevens zingt.

Op Parkpop raakten we in gesprek met elkaar, Arie wilde best een interviewje doen voor Kriskras en poseren voor de camera was ook geen probleem.

De Suburbs; 'het iets zwaardere werk', zoals hij de band omschrijft. Basgitarist/ zanger Arie Spaans, zanger Johan ter Schegget, drummer Eriq Agterdenbosch en gitarist Erik van Espelo vormen sinds '94 de Suburbs.

In april 1997 wonnen ze de Zuid-Hollandse Popjacht en kort daarna in september de Grote Prijs van Nederland. Ze kregen de volgende onderscheidingen: beste zangers, band met de meeste hitpotentie en de op een na meest vernieuwende band. Een week na de Grote Prijsfinale tekende de band een platencontract bij Red Bullet, in november kwam hun eerste single uit en in december lag de CD 'New Buildings' al in de winkel.

Door welke bands hebben jullie je laten inspireren?

"Vooral door Engelse rock, Beatles, Joy Division, Sex Pistols, maar ook David Bowie.

Zelf luister ik bijvoorbeeld naar Radiohead en Nirvana."

Nu een half jaar na 'New Buildings', zijn ze landelijk misschien wel de meest gevraagde band. In Den Haag traden ze het laatste half jaar regelmatig op in het Paard en als Haagse trots, spanden ze (oké, naast Anouk) de kroon op KonninginneNacht. Ze hebben al heel wat festivals bespeeld, o.a. Vlietpop en Hoek Stock en ik vroeg Arie of hij wat kon vertellen over hun optreden op Parkpop.

"Het was leuk, maar we zijn zo druk bezig geweest, vooral achter de schermen, dat ik van de optredens weinig heb gezien. Ik heb een tijdje met Paul Weller staan praten en dat was erg interessant. Na Parkpop

hebben we nog dik een uur in het Paard gespeeld, op de afterparty. Het was er superdruk en iedereen ging uit zijn dak, de sfeer was perfect."

Hoe zat het eigenlijk met Robbie Williams? "Ja, toen Robbie Williams ons hoorde, zei hij:

"Jullie klinken Engels, man!" Hij was zo enthousiast. "Van jullie wil ik een T-shirt," zei hij. Dus daar stond 'ie ineens, op het podium, met ons T-shirt aan en die meiden maar gillen. We hoorden later dat de verkoop van de T-shirts nog nooit zo goed was gelopen."

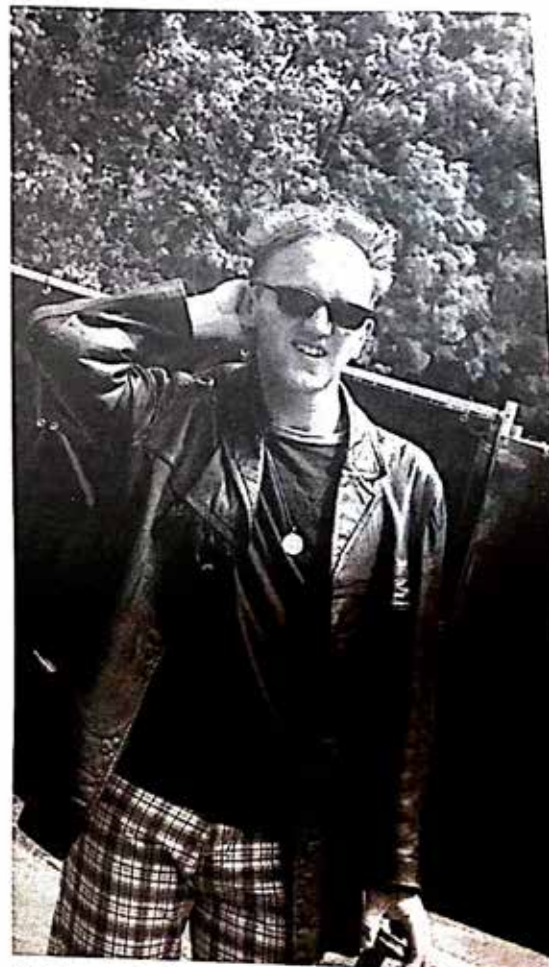
De eerst volgende mogelijkheid om de Suburbs weer te zien spelen in Den Haag en omgeving, zal zijn tijdens 'Scholtenpop' in Scheveningen. Op het zuiderstrand ter hoogte van het havenhoofd vormen ze vanaf 23.00 uur de slotact van dit negen uur durende Scheveningse popfestival.

Als je uit gaat in Den Haag, waar ben je dan het liefst?

"Nou, de laatste keer was dat in het Paard na Parkpop, waar we zelf ook optraden, ik ga ook wel naar de Pater en de Boterwaag."

Wanneer komt jullie nieuwe CD uit?

"We zijn ernee bezig, als we niet optreden, elk vrij uurtje wordt benut. Tussen de bedrijven door heb ik al wat nummers opgenomen..."

weten nog niet hoe hij gaat heten, maar hij komt in ieder

36 Haagse rockgroep Suburbs vint Zuid-Hollandse Popjacht

EN HAAG - De Haagse rockgroep Suburbs is 5 april in het /C in Leiden tot winnaar van Zuid-Hollandse Popjacht uitgeroepen. Geen geringe prestatie, int aan deze competitie voor ypgroepen hebben dit jaar maar ist vijfhonderd bands meegewan. Door de zege in de Zuidollandse Popjacht vertegenoordegt Suburbs de provincie in : finale van de Grote Prijs van ederland, de landelijke muziekstrijd die eind september in Amsterdamse poptempel Padiiso wordt gehouden.

> KOOS NUIJENS

rummer Eric Achterdenbosch, nger Johan ter Schegget, gitaat Erik van Espelo en tweede nger annex bassist Arie Spaans aan ineens in het middelpunt in de belangstelling. la, dat voelt best lekker. Subs is door deze overwinning in n stroomversnelling geraakt. e krijgen ineens twee keer zoel aandacht. Ook van de lande-

lijke omroepen. Maar optreden blijft toch het belangrijkste. En dat gaat gewoon door", vertelt Eric Achterdenbosch nuchter. „Het is maar een wedstrijd. We zijn er eigenlijk voor de lol aan begonnen. Een mooie gelegenheid om muziek te maken. Bovendien werden de voorrondes, de halve finales en de finale in de grotere zalen van het clubcircuit gehouden. Als onbekend bandje krijg je niet zo vaak die kans."

Professioneel

Johan ter Schegget kan het nog niet geloven. Hij kijkt naar het lovende juryrapport, dat voor hem op tafel ligt. De jury noemt Suburbs zeer professioneel, met een hoog amusementsgehalte. De band heeft volgens dezelfde kenners, ondanks duidelijke invloeden uit de Engelse rockmuziek, toch een zeer eigen geluid. „Er zijn toch vijfhonderd bands afgevallen", aldus Ter Schegget. „Ik vond het niveau in de finale erg hoog. Ook nummer drie - Jimmyhead - en Davey, die tweede is

geworden, waren erg goed. Ze hebben hun verlies sportief opgevat. De Rotterdamse groep Davey heeft ons zelfs hun prijs, een fotosessie, gegeven. Ze hadden een legerijte fotografen en een videoploeg uit Rijnmond meegenomen. Aan foto's dus geen gebrek. En wij vielen dus dubbel in de prijzen."

Platenmaatschappijen

Suburbs werkt met producer Shell Schellekens aan de opvolger van de debuut-cd 'Disturbed'. In eigen beheer uitgebracht, omdat geen platenmaatschappij interesse had. De situatie is nu wel even anders, want de groep is al door een aantal platenlabels benaderd.

„En niet alleen uit Nederland. Ook Engelse platenfirma's hebben ons benaderd en zelfs een Amerikaanse. Dat is een ongerekende luxe; we hoeven niet meer te leuren, maar kunnen kiezen. En we zijn nog niet eens klaar met de opnames. Hij ligt dus pas na de zomer in de winkels. Wie

Suburbs zijn op weg naar de top.

De Pershoorn/Aad vd

niet zo lang kan wachten, moet maar eens naar een optredens komen. We spelen op de Haagse KonninginneNacht (29 april) weer

voor het eerst in Den Haag. Eerst buiten op het Kerkplein en daarna nog in café Koos in de Boekhorststraat. Allebei gratis

toegankelijk. Kom dus maar woon kijken. De toegang is is," besluit Eric Achterdenbosch.